

Молодіжний Вісник

ГРОМАДСЬКА ГАЗЕТА №40 (65) СІЧЕНЬ-ЛЮТИЙ 2011 РОКУ
ДЕРЖАВНОГО ПРОФЕСІЙНО-ТЕХНІЧНОГО НАВЧАЛЬНОГО ЗАКЛАДУ
"ВІННИЦЬКЕ МІЖРЕГІОНАЛЬНЕ ВИЩЕ ПРОФЕСІЙНЕ УЧИЛИЩЕ"

<http://vmvpu.vn.ua>

ОХ, І ЯРМАРОК...

Як часто ми говоримо про благодійність, про небайдуже серце, допомогу ближньому, милосердя? Хто з нас може розповісти, про події і заходи, проведені для підтримки і допомоги потребуючим дітям? Жоден із нас не замислюється, якою важливою для них є підтримка людей, увага і співчуття оточуючих. Сьогодні у кожного є свої проблеми та турботи і все частіше на дітей-сиріт та соціально незахищених дітей не звертається увага, хоча вони так потребують її, а іноді і просто спілкування. Саме для того, щоб звернути увагу громади, в нашому навчальному закладі було проведено благодійний ярмарок-продаж "Небайдужі серця", який відбувся 10 лютого 2011 року. Його учасниками стали учні, викладачі, майстри училища. Адміністрацією було запропоновано, щоб кожен представив власні роботи, міг показати свою майстерність як в кулінарії, народних промислах, так і в художній майстерності. Ми можемо пишатись нашими талантами...

І чого там тільки не було... Торти, пиріжки, млинці, печиво, вареники, бублики, налисники, домашній запашний хліб, молоко, домашні яйця, желе, молочні коктейлі... А скільки зроблено своїми руками, яке багате на таланти наше училище: тут і іграшки, і гравюри, вітражі, ляльки-мотанки, прикраси на всі смаки, глечики, горщики, мітли і вінки - справжній ярмарок! А як співали наші дівчата - той соловейко у гаю позаздрив би! Атмосфера справжнього свята...

Усі, без винятку, учасники ярмарку відчували свою відповідальність у проведенні свята, адже проводилось воно не тільки заради розваги, а й для благородної мети - допомогти малозабезпеченим дітям. Всі кошти, виручені під час ярмарку, будуть розподілені між учнями, які гостро потребують уваги і нашої допомоги.

Дякуємо усім небайдужим за активну участь і підтримку. Я сподіваюсь, що для багатьох ярмарок вже став гарною традицією, яку приємно згадати та про яку не соромно розповісти друзям. Сподіваюсь, що наступний ярмарок стане ще яскравішим, різноманітнішим і матиме ще більшу підтримку людей.

Мельничук Ірина,
група № 40

Вітаємо з 8 березня!

ЗІ СВЯТОМ, ДОРОГІ ЖІНКИ!

Жіноче свято не випадково відзначають у перший весняний місяць. Жінка в собі уособлює ніжність, лагідність, легкість, так як і перші прояви весняного пробудження, обумовлені прекрасними почуттями. Все оживає і тягнеться до життя. З легкого подиху вітру, з тендітного паростка, ніжного кволого листочка починається буйна ніжна пора, сповнена жагучого бажання жити та творити.

Відповідно до природної гармонії жінка наділена усім тим, що дає життя, надихає на добрі справи, створює затишок у сім'ї, завжди є загадковою та бажаною для чоловіків. Дуже хотілося, щоб кожна жінка через усе своє життя пронесла велич жіночності, неповторності внутрішньої краси, надійності та вірності.

Будь-яка праця, яку виконує жінка з душею та теплотою у серці, звеличує її.

У зв'язку зі святом Жінки хочу привітати усіх жінок навчального закладу, усіх дівчат, які опановують обрану професію. Хай збуваються Ваші мрії, хай життєва стежина веде до світлого та прекрасного, хай Ваші старання та намагання увінчаються успіхом. Усім міцного здоров'я, більше щасливих миттєвостей.

Директор ДПТНЗ "ВМВПУ" О.Д. Дмитрик

БЛАГОДІЙНИЙ ЯРМАРОК

Виховання чуйності та милосердя немає у звичайній освітній програмі. Але саме ці якості прищеплює своїм вихованцям педагогічний колектив ДПТНЗ "ВМВПУ". Уже традиційним у навчальному закладі стало проведення благодійних ярмарків. Щорічний захід відбувається в атмосфері народних звичаїв і традицій. Колектив готує справжнє театралізоване шоу.

У Вінницькому міжрегіональному вищому професійному училищі уже третій рік поспіль благодійний ярмарок розпочався справжнім фольклорним дійством. Активну участь у ньому взяли батьки, діти, майстри та класні керівники.

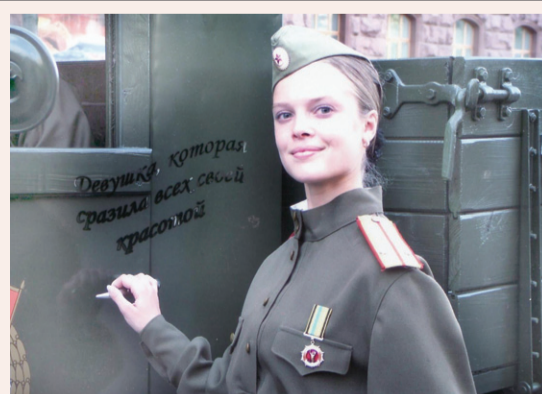
На один день обов'язковою формою для багатьох тут стали українські народні костюми, а звідусіль лунали народні пісні. Які тільки товари не були представлені: від смачної домашньої випічки до прикрас інтер'єру!

Серед запрошених на ярмарку побували й кореспонденти Вінницької державної телерадіокомпанії, Телерадіокомпанії "Еверест".

На фото: учнівський хор училища

(Початок. Продовження на сторінці 3)

СЛОВО ВИПУСКНИКАМ

На фото: Петрук Вікторія

ЖИВИ СВОЄЮ МЕЧТОЮ

Зустріч із випускниками бентежить душу задушевними, щирими словами, струшуючи спокій, маревне мерехтіння спогадів, що бентежать думку, чарують душу, навівають згадку про прожиті роки. Чимало колишніх учнів навчального закладу досягли певних висот у житті, створили сім'ї, народили дітей. Та в кожного бентежно стукає серце при згадці про юнацькі роки, які вже невпинно пливають у вічність. З'являється бажання відшукати пристань, пройти коридором навчального закладу, посидіти за своєю партою, зустрітися в рідній аудиторії з рідними серцю людьми.

Кожен прагне висловити слова вдячності, зізнання тим людям, які залишили вагомий слід у їхньому житті.

Так, днями училище відвідала випускниця 2009 року Вікторія Петрук. Радо зустрівши Вікторію, ми попросили її розповісти нам, як у неї склалось життя по закінченню училища. І ось, що вона нам розповіла (Докладніше читайте у статті «Живи своєю мечтою», стр. 11)

МІЖНАРОДНИЙ ДЕНЬ РІДНОЇ МОВИ

ЗБЕРЕЖЕМО НАШУ МОВУ

Коли Україна здобула незалежність, гостро стало питання державної мови. Давайте вийдемо на вулицю і запитавмо у людей: "Яка сучасна українська мова?", або: "Що таке літературна українська мова?" - почуємо безліч різноманітних відповідей, за якими можна судити про людей. Після кількох речень відповіді можна вирішити: чи цікавиться ця людина мовою, чи вивчає вона її?! Якщо людина каже, що мова не потребує "лікування", то сміливо можна говорити, що ця людина не знає і не вивчає мову. Проблема незнання рідної мови українцями є злободенною.

Можна без кінця шукати корені цієї біди у зовнішніх факторах, можна справедливо нарікати на державу, яка здебільшого бездіє, але треба, нарешті, бути відвертими із собою, - в Україні не будуть розмовляти українською мовою, доки люди не захочуть розмовляти нею, як не дико це звучить. А захочуть вони говорити рідною українською мовою, лише коли позбудуться віковичного "малоросійського синдрому", який міцно в'ївся в розум, в душу, пройняв усе ество багатьох співвітчизників, від людей найстарших до наймолодших. Це завдяки цьому синдрому меншовартості, принизливого підсвідомого бажання прислужитися, догодити, і звучить російська мова з уст українців з діда-прадіда, часто неймовірно перекручена і засмічена. Це завдяки цьому синдрому цілий гурт людей, які розмовляють українською мовою, враз переходять на російську, як тільки до них приєднається один - "рускоязычний".

Шукаючи відповідь на болісне запитання: чому все ж таки українці розмовляють російською, а не рідною українською мовою?, можна дійти таких невтішних висновків. По-перше, тому, що багато хто з них українську мову рідною не вважає. По-друге, величезну роль відіграє домінуюча громадська думка: раз більшість говорить, то і я теж. Ця боязнь виділитися з-поміж російськомовного загалу, стати "білою вороною" (і це в своїй державі!) іноді змушує навіть свідомих українців іти на компроміс зі своїми переконаннями і "бути, як усі". По-третє, багато що залежить від вікової ознаки, але всі покоління незмінно об'єднує непереможне бажання говорити російською. Старші розмовляють російською, тому що вбили собі в голову, що їм "по-руски легше изъясняться", хоч насправді тут також дається взнаки той же "хохляцький синдром", згідно з яким будь-що чуже здається кращим за своє. Молодь говорить російською, тому що це "круто".

Ми часто справедливо критикуємо парламент, уряд, де багато хто не розмовляє державною мовою, і чомусь ніхто не звертає уваги, як процвітає російська мова в таких органах держави, як суди, правоохоронні органи, органи безпеки - практично всюди, хіба що, крім західного регіону, і то не завжди.

А чому ми не б'ємо на споласк через те, що насаджуються молоді російська мова по радіо, на дискотеках і в клубах, різноманітних шоу-заходах, в барах, де, власне, і виховується сучасна молодь. А такий важливий чинник впливу на громадську думку, як засоби масової інформації?

У це важко повірити, але в Українській РСР, де, як вважається, імперія знищувала українську мову, виходило більше половини видань українською мовою, а в незалежній (!) Україні - якби третина видань була україномовна! А якщо кинути погляд на скрізь, тотально ризикований спорт? Майже усі (!) спортсмени не розмовляють українською мовою. А саме вони представляють Україну на міжнародній арені. Ми чи не єдина країна, національні збірні якої мовчать при виконанні державного гімну. Мовчать, бо не знають слів, як не знають і української мови.

А якщо подивитись на державні органи..? Після проголошення незалежності України минуло не рік, не два! Зрештою, наша найбільша біда не в тому, що люди володіють українською мовою. Багато хто з російськомовних громадян розмовляє літературною українською мовою чи не краще за нас. Біда в тому, що **ВОНИ НЕ ХОЧУТЬ РОЗМОВЛЯТИ УКРАЇНСЬКОЮ МОВОЮ**. І, практично, немає жодного стимулу, жодної необхідності знати українську мову і користуватися нею. На роботу приймуть і без цього (іноді навіть на державну службу).

У нас і сьогодні є міста, де оглядаються на людину, що розмовляє українською. І при цьому висуюються вимоги піднести російську мову до рангу державної. Це єдина висота, яку вона ще не підкорила, єдине, чого їй не вистачає - це найвищого офіційного визнання, адже російська мова вже й без того панує в усіх сферах життя - ні, не Росії, а України.

Разом із тим, не варто бути проти власне російської мови. Це прекрасна мова, мова видатних поетів і письменників світового рівня, зрештою, споріднена з українською мовою. І вона повинна вільно функціонувати, але не ставити під загрозу зникнення мови корінного населення України - української. Цікаво, як відреагувала б Франція чи Німеччина, якби в цих країнах переважно функціонувала іноземна мова і витісняла французьку чи німецьку? Важко уявити і те, що Росія погодилася б із тим, що в ній домінувала б, скажімо, українська мова.

Тож, шановне товариство, чи не час уже схаменитися і звільнитися, вирватися з пут "раба чужої мови"? І заговорити, закричати на весь світ чудовою, мелодійною, солов'їною, українською мовою! І може, тоді поменшає таких "патріотів", що рвуть на грудях сорочку: "Да я за Украину пасть порву!", - не спромігшись вивчити хоча б її мову. І може, тоді в Україні стане більше чути українську мову.

За матеріалом Internet підготувала майстер в/н Ісайкіна М.В.

МОВА - ЦЕ ІСТОРІЯ НАРОДУ

Мова - це історія народу.
В ній відбито все його життя:
І наш склад, і звичаї, і побут
З давнини й до нашого життя.
Довго ти пригнічувалась, мово, -
Промайнув тернистий довгий шлях,
Доки стала мовою народу,
Що звучить з любов'ю на вустах.
Мова моя рідна, материнська!
Ти співуча, ніжна і близька.
Хай же дух незгасний український
У житті нас завжди зігрива.
Процвітай же, мово калинова,
І тобі не в'янути в віках.
Мелодійна українська мова -
Чарівний, навік коштовний скарб

Кудрон Ерика, група №15

МОВА - ДУХОВНИЙ СКАРБ НАЦІЇ

Мова - духовний скарб нації. Це не просто засіб людського спілкування, це те, що живе в наших серцях. Змалечку виховуючи в собі справжню людину, кожен із нас повинен, в першу чергу, створити в своїй душі світлицю, у якій зберігається найцінніший скарб - **МОВА**.

Вона стосується кожної людини, адже науково доведено, що від мови залежить і мислення. У країнах світу люди різняться за своїм менталітетом та світоглядом не тільки через традиції та релігійні переконання, а і в значній мірі завдяки мові, якою вони розмовляють, а відповідно і думають.

Люди говорять різними мовами. Їх нараховується приблизно 6 тисяч. На жаль, філологи попереджають: в XXI столітті щонайменше 40% цих мов вимруть. А це страшна втрата для людства, бо кожна мова - геніальний прояв людського духу, унікальне бачення нашого світу. Справа в тому, що 95% тих шести тисяч мов охоплюють дуже малу частину населення світу. За даними ЮНЕСКО, ними розмовляють всього 4% людства.

Дейвід Кристал, один із світових експертів з питань мов, автор книги "Мовна смерть" вважає, що мовна різноманітність - це унікальна річ, і втрата кожної мови збіднює наш світ.

Мовна різноманітність - це еквівалент людської різноманітності. Людство зазнало такого успіху на цій планеті завдяки тому, що воно спроможне пристосуватися до найрозмаїтіших обставин. Існує думка, що мова - це інтелектуальний еквівалент наших біологічних можливостей. Дуже важливо, щоб наш розум весь час працював, і один шлях, яким можна це здійснити, - через мову. Кожна мова по-різному охоплює бачення світу. Щоразу, коли втрачаємо якусь мову, ми втрачаємо унікальне бачення світу.

21 лютого відзначається Міжнародний день рідної мови. Це відносно молоде свято - до календарів усього світу воно ввійшло тільки у 1999 році. І в Україні воно також лише почало писати свою історію, хоча сама проблема української мови на українських землях нараховує кілька століть. Де і коли народилася традиція Міжнародного дня рідної мови?

Історія свята, на жаль, має дуже трагічне начало. Тобто, святкуємо ми цей день з присмаком гіркоти. 21 лютого 1952 року у Бангладеші влада жорстоко придушила демонстрацію протесту проти урядової заборони на використання в країні бенгальської мови. Відтоді цей день у Бангладеші став днем полеглих за рідну мову. Минуло багато років. Аж у жовтні 1999 року на Тридцятій сесії Генеральної конференції ЮНЕСКО було запроваджено Міжнародний День рідної мови, а, починаючи з 21 лютого 2000 року, цей день відзначають і в нас.

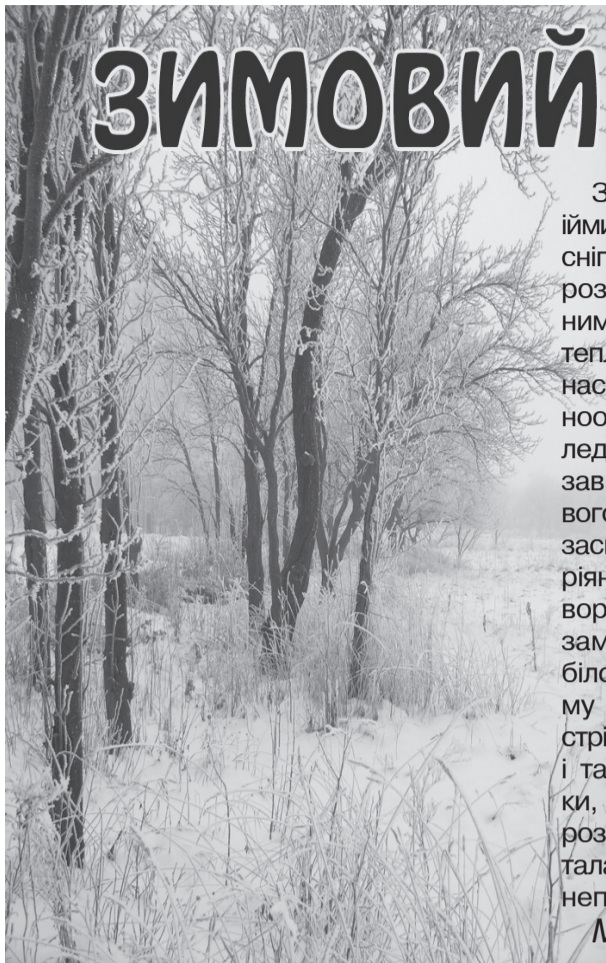
Міжнародний день рідної мови - свято української мови - одного з найцінніших надбань, яке створили й залишили нам наші попередники. Мова є душою нації, її генетичним кодом, у її глибинах народилося багато з того, чим може гордитися наш народ.

Як море починається з річки, так українське слово - з писемності. Наше слово набирало сили на пергаментях Нестора-Літописця, шліфувалося у творах Григорія Сковороди, Івана Мазепи, поглиблювалось під пером Івана Котляревського, особливо Тараса Шевченка, удосконалювалося пізніше І. Нечуєм-Левицьким, Панасом Мирним, М. Коцюбинським, Лесею Українкою та багатьма іншими видатними українцями.

Сучасний світ знає, що державність мови є універсальною формою об'єднання людей в одне ціле, в один народ. Це важливий чинник самовизначення нації, надійна основа розвитку країни.

Викладач Мазуренко С.П.

ЗИМОВИЙ ЕТЮД

Зимовий день обгорнув у свої морозні обійми все навколо. Здається, мовби у чарівній казці сніг у ніжних обіймах вітру кружляє у вальсі морозної заметілі. Зима щедро вкрила білосніжним покривалом сонну землю, яка в очікуванні теплих весняних днів сховалася під пеленою пухнастих сніжинок. Як гарно спостерігати за зеленоокими ялинами, які стоять непорушно і ледь-ледь похитуються від свіжого подиху вітру. Все завмерло в очікуванні чогось красивого, казкового, лише сонце інколи дарує холодну посмішку засніженим галявинам, зажуреним деревам, замріяним вулицям. Мерехтіння іскристого снігу заворожує чисто-блакитне небо, яке після тривалої заметілі залишило у своїх просторах тільки дві білосніжні хмаринки і яскраве мереживо на далекому горизонті. Зимова дорога розстелила довгою стрічкою запоорошені сліди, які наче з'явилися нізвідки і так само несподівано закінчились. Одинокі будинки, мовби нахнюпилися між хуртовинами, проте мороз розмалював їхні вікна малюнками так, наче це талановитий художник вималював на своєму полотні неперевершену картину.

Мельник Юля, група № 40

Журналісти брали інтерв'ю в учнів, які представляли свій товар, та адміністрації закладу. Таким чином, про ярмарок мали змогу дізнатись багато людей, які, сподіваємось, в наступному році також виявлять бажання долучитися до нашої справи, чим зможуть допомогти дітям у здобутті кращого майбутнього.

Всі виручені кошти розподілені між малозабезпеченими дітьми та дітьми з неблагонадійних сімей, яким так необхідна увага, підтримка та небайдужість оточуючих.

У нашому неідеальному сьогоденні не всі живуть у забезпечених сім'ях із добрими статками, не всі можуть задовольнити свої потреби, а про мрії, й взагалі, забувають. Тому всі ті, в кого гарне та забезпечене життя, із щирим серцем допомагають тим, хто опинився в складних життєвих ситуаціях. Адже вони повинні знати, що шанс на щасливе життя не покинув їх, доля не відвернула, поруч є такі люди, які готові завжди прийти на допомогу.

Ми живемо в суспільстві, яке рівне за своїми правами. Незважаючи на соціальний статус, ми всі варті щастя як морального, так і матеріального, тому благодійний ярмарок "Небайдужі серця" був проведений саме для того, щоб допомогти учням, які цього потребують, та повернути їх довіру до людей. Кожен із учасників мав найщиріші наміри, тому товари, які продавались, були виготовлені власноруч учнями та педагогами училища. Вироби продавались під супровід українських народних пісень, які виконував учнівський хор навчального закладу, підіймаючи настрій відвідувачам. У Вінницькому міжрегіональному вищому професійному училищі 10 лютого 2011 року панувала атмосфера доброзичливості та гарного настрою.

У результаті проведення благодійного ярмарку "Небайдужі серця" було зібрано понад 6000 гривень, які передані учням із малозабезпечених та неблагополучних сімей, що потребують підтримки.

У всіх релігіях благодійність - спосіб наблизитися до Бога. Але навіть якщо Ви не вірите в Бога, Ви можете знайти свій шлях в житті, додаючи свій внесок у благодійність - допомога людям допоможе Вам зрозуміти, що у Вас є всі можливості для покращення світу - просто спробуйте!

Заступник директора з ВР
Московський Б.А.

ЖИТТЯ БЕЗ ШКІДЛИВИХ ЗВИЧОК

Дорогі друзі! Ми зараз вступаємо в дуже відповідальний і надзвичайно важливий період нашого з вами життя - період юності. Перед нами постає безліч запитань, що нас хвилюють, примушують страждати та сумніватися. Адже серед нас немає жодного, хто був би повністю задоволений собою, хто не бажав би удосконалитись.

Кожен з нас повинен знати себе, свої цінності та цілі життя. Якщо не знати себе й не розуміти зовнішнього впливу на особистість, то прийняті нами рішення можуть бути хибними.

Рішення курити чи ні, пити чи ні краще приймати після того, коли з'явиться розуміння того, хто ми є і ким би хотіли стати в майбутньому, того, що ми бажали б досягнути в житті. А для того, щоб зробити правильний вибір, слід багато знати про предмет вибору.

Що таке куріння? Алкоголізм? Наркоманія?

Це все на теперішній час проблеми сучасної молоді. Хоча кожен з нас знає їх вплив на організм людини та всеодно ж кожен другий має хоча б одну з цих шкідливих звичок.

Мільйони людей на планеті курять цигарки, що спричиняє багато захворювань, призводить до передчасної смерті. Дедалі частішими жертвами тютюнового диму стають молоді люди, а також жінки. Майбутні матері, які курять, не лише занапащують своє життя, але й народжують неповноцінне потомство.

Тютюн - це причина 95 % випадків захворювання на рак легенів. До складу тютюну входять близько 30 отруйних речовин: аміак, синільна кислота, чадний газ.

Другим надзвичайно жакливим ворогом є алкогольна залежність.

Алкоголь - це специфічна паралітична отрута. Вона вражає насамперед головний мозок. Людина стає балакучою, рухливою, утрачає контроль над своїми словами, не відповідає за свої вчинки.

В алкогольну залежність людина потрапляє поступово. Спочатку - куваль пива, потім - склянка вина, далі склянка горілки, а тоді і пляшки мало. Потім людина перетворюється на потенційного алкоголіка.

Працездатність таких людей зменшується на 15-30 % порівняно з тверезими людьми.

Однією з найстрашніших загроз для нашої молоді та й для усього людства є наркоманія - чума XX століття, яка поширюється надзвичайно швидко.

ко. А все - від незнання, не усвідомлення наслідків цього потворного явища.

Наркоманія - хвороба, що характеризується непереборним потягом до наркотиків, які викликають у наших дозах ейфорію - стан піднесеного настрою, а у великих дозах - заціпеніння, наркотичний сон, а ще далі - смерть.

Наркотики не лікують - вони калічать організм людини, особливо молоді, роблять її ідеалом, призводять до здатності самогубства.

Всі ці звички дуже шкідливі для організму людини, вони негативно впливають на наш організм вцілому.

Я б дуже хотіла, щоб кожен з нас тримався від цих та інших шкідливих звичок якнайдалі, тому що вони псувають наше життя і життя оточуючих нас людей. То ж будьте здорові! І бережіть своє здоров'я, адже воно в нас одне.

*Соколюк Катерина,
група № 40*

ВЕСЕЛИСЬ, СТУДЕНТЕ, У СВІЙ ДЕНЬ - ДЕНЬ МОЛОДОСТІ, РОМАНТИКИ ТА ВЕСЕЛИЩІВ

Традиційно після Різдвяних свят 25 січня ми, студенти, святкуємо Тетянин день. У цей день усі жінки, що носять таке ім'я, святкують свої іменини. Я сподіваюсь, що Ви не забули привітати усіх Ваших знайомих, рідних і близьких із цим святом.

Одні скажуть: "Іменини - і що такого, що мало їх є у році?". Тетянин день особливий, бо він вважається Днем студента.

Як відомо, день студента святкують двічі. Перший раз - 17 листопада, адже це Міжнародний день студента, а другий раз - 25 січня, бо Тетяна - покровителька Вищої школи і з її іменем пов'язують студентство. Є багато суперечок: коли ж все-таки святкувати це свято. Кожен обирає це сам. Деякі взагалі не прив'язуються до дати - можуть святкувати, коли їм заманеться - така у нас вже молодь. Як на мене, то найкраще, напевно, святкувати двічі.

Самі ж студенти у цей день мають чимало своїх традицій. До цього дня складено багато різних віршиків, як приклад, наведу один із них:

Біжать роки без відпочинку,
Не роблять ні на день зупинки,
Проте студентам раз у рік

Відпочивать зовсім не гріх.
Також цікаво, що цей день має свої прикмети:

На Тетяну виглянуло сонечко - до раннього прильоту птахів.

Сніг на Тетяну - дощове літо.

Мороз і сонце - хороше літо.

Студенти, як влаштовували гучні гуляння колись, так і в XXI столітті вважають за краще відзначити своє свято шумно і весело.

Студентські роки проходять, і на згадку залишаються лише найкращі миті, моменти, епізоди з нашого важкого, і водночас дуже цікавого навчання в училищах, коледжах, інститутах, університетах тощо. Якщо, звичайно, буде що згадати. Та особисто мені, як учню ДПТНЗ "ВМВПУ", на згадку залишиться чимало: і поїздки з групою у Київ, і виїзди на природу та чимало інших цікавих заходів. Завдяки навчанню в училищі я познайомився зі своїм найкращим другом, і ще з багатьма цікавими людьми, імена яких називати

не буду, це "секрет". Буду згадувати підтримку своїх вчителів, тому що такої підтримки в мене не було у школі. І досить часто мене однокласники запитують, чи не хочу я назад у школу. І як ви думаєте що я їм відповідаю? Звісно, Ні!!!!!!

Втім студент ніколи не упустить шанс відпочити від навчального процесу - згідно з народною мудрістю, від "нескінченного торжества його відволікає лише сесійний час".

Копач Віталій, група №6

найчарівніший прояв любові - це кохання

"Так ніхто не кохав
Через тисячі літ
Лиш приходять подібне кохання.
В день такий розцвітає весна на землі
І земля убирається зрання"

В.Сосюра

Серед великої кількості почуттів, які тільки може відчувати людина, я гадаю, найпрекраснішим є кохання. Кохання - це благородне почуття, яке може з'явитися несподівано у Вашому житті і повністю його змінити, адже заради коханої людини більшість закоханих здатні на все. А інколи взаємні почуття чоловіка і жінки: повага, дружба переростають у кохання. Коли закохуєшся, тоді здається, що без коханої людини світ зруйнується і перестане існувати. Як сказав Гораций: "У цьому світі ти лише людина, але для когось ти - цілий світ..." Кохана людина, якщо щиро кохає, стає для тебе цілим світом, ти просто не уявляєш без неї життя. Коли кохаєш, то перестаєш помічати всі недоліки, які інші люди бачать. Кохання - це здатність зрозуміти і прийняти людину такою, якою вона є, а не такою, якою звикли її бачити. У коханні головне не зовнішній вигляд, а душа людини. Коли людину кохаєш, ти живеш її життям і повністю її розумієш.

Але потрібно розрізнити кохання від закоханості. Період закоханості завжди короткий і швидко минає. Деякий час людина тобі цікава, з нею легко і весело проводити час, але, коли з'являються якісь негаразди на вашому шляху, це почуття швидко зникає і дівається у безвість. Кохання, на відміну від закоханості, - почуття вічне, його не можуть зруйнувати ніякі бурі і урагани буденного життя. Щире кохання не підвласне часу і простору. Воно здатне творити із людьми чудеса. Кохаючи і відчуваючи себе коханою, людина ніколи не втрачає надії і вірить у власні сили, будь-які труднощі долаються тоді легше і людина завжди знаходить вихід із скрутною ситуації.

Кохання - це взаємне почуття і, якщо воно дійсно щире, то ні час, ні відстань, ні будь-які труднощі його не зруйнують, а навпаки ще більше зміцняють. Я гадаю, що саме на щирому коханні мають будуватись сім'ї, адже тільки та сім'я, фундаментом якої стало кохання, буде міцною і щасливою. На мою думку, кохання - це не хімічний процес, як його трактують деякі вчені, а багатогранне і прекрасне почуття, яке

включає в себе довіру, повагу, взаємну підтримку і, звісно ж те почуття, яке не передати словами, яке здатне змінювати людину на краще. Коли в серці людини з'являється це почуття, вона відразу стає добрішою і прагне робити тільки корисні вчинки, людина здатна докорінно змінити своє життя і життєве кредо. Кохання змінює все на краще.

Кохання - це почуття, яке змушує серце частіше битись, кров у жилах пульсувати швидше і дарує жагу до життя. Якщо ж у вашому серці щось "тьохнуло" і ви закохалися, не втрачайте свого шансу і боріться за своє кохання, адже за все у нашому житті потрібно боротись і кохання не становить винятку. І чим складніший шлях ви подолаєте заради своєї мети: бути поруч з коханою людиною, тим солодшою буде ваша перемога. Кохайте і будьте коханими, адже тільки кохання врятує світ.

Чому я міцно так люблю?
Чи, може, це здається?
Усмішку згадую твою,
І серце тяжко б'ється.

Чому без ніжних твоїх рук,
Що так мені знайомі,
Я зазнаю нестерпних мук
І наче серце рве судом!

Чому без погляду очей,
Таких чарівних і глибоких,
Недосипаю я ночей,
І йду у світ широкий!

Не всі запитання у відповідь знаю:
Бо щиро люблю тебе, я кохаю.
І ти мене любиш, я це не почув -
Лиш ніжним дотиком серця відчув.

Овчарук Юрій, група № 1

ТЕТЯНИН ДЕНЬ

Так сталося, що саме в Тетянин день, 12 січня 1755, імператриця Єлизавета Петрівна підписала указ "Про заснування Московського університету" і 12 (25) січня стало офіційним університетським днем.

З тих пір свята Татіана вважається покровителькою студентів. До речі, саме стародавнє ім'я "Татіана" в перекладі з грецького означає "упорядниця".

У 60-70 рр.. 19 століття Тетянин день перетворюється в неофіційне студентське свято. До того ж, з нього починалися студентські канікули, і саме цю подію студентська братія завжди весело відзначала. Святкування "професійного" дня студентів мало традиції і ритуал - влаштовувалися урочисті акти з роздачею нагород і промовами.

Спочатку це свято відзначалося лише в Москві, і відзначалося дуже пишно. За спогадами очевидців, щорічне святкування Тетяниного дня було для Москви справжньою подією. Воно складалося з двох частин: нетривалої офіційної церемонії в будівлі університету і галасливого народного гуляння, участь в якому брала майже вся столиця.

У XVIII - першій половині XIX століття університетським, а тому і студентським святом стали урочисті акти в ознаменування закінчення навчального року, на них була присутня публіка, роздавалися нагороди, виголошувалися промови. У той же час офіційним університетським днем, яке відзначається молебнем в університетській церкві, було 12 січня. Але його називали "днем заснування Московського університету".

Потім був Указ Миколи I, де він розпорядився святкувати не день відкриття університету, а підписання акту про його заснування. Так волею монарха з'явилось студентське свято - Тетянин день і День студента.

Незважаючи на те, що історія свята своїм корінням сягає в далеке минуле, традиції збереглися й донині. Студентська братія, яка влаштовувала широкі гуляння більше ста років тому, так і в XXI столітті воліє відзначити своє свято шумно і весело. До речі, в цей день кварталні навіть надзвичайно тверезих студентів не чіпали. А якщо й наближалися, то козирили і питали: "Не потребує чи пан студент в допомозі?".

Втім, студент ніколи не упустить шанс відпочити від навчального процесу.

Живелюк Тетяна,
група №15

Любінаші! Щиро вітаємо Вас із Міжнародним днем Жінок!

Віки і тисячоліття світової історії осяяні Вашою мудрістю та ніжністю, чарівністю та красою. І тільки завдяки Вашій життєвій силі, на сназі та довготерпінню з віку у вік продовжується рід людський на землі. І якщо краса врятує світ, то це буде Ваша краса. Адже ви перетворюєте його на чарівну перлину, яку ми кладемо і довічно кластимемо до ваших ніг.

У цей святковий день бажаємо всім жінкам міцного здоров'я, довічного щастя, шаленого кохання та постійного добробуту. І нехай виконуються найзаповітніші мрії, адже бажання кожної жінки - закон, якому ми, чоловіки, з радістю коримосся.

Дорогі, чарівні наші жінки!

Щиро вітаємо Вас із Святком 8 березня!
Бажаєм щастя і тепла,
Весни, усмішок і сонця.
Щоб доля світла увійшла
До кожного віконця.
Хай навкруги цвіте бузок,
Та небо буде ясным;
І щоб життя було в жінок
Щасливим і прекрасним.

З повагою чоловіки господарчої частини та заступник директора з ГР Захаряш А.П.

Дорогі жінки!

Ніжні матері, турботливі бабусі, любі сестри, кохані дружини, милі дочки й онучки!

Наші віддані і надійні друзі, близькі і рідні люди! Сердечно вітаю Вас із найпрекраснішим святом весни - Міжнародним жіночим днем 8 березня!

Добрі і ласкаві, мужні і ранимі, такі хоробрі і такі тендітні, Ви - найдорожче, що є в житті чоловіків. Охоронниці домашнього вогнища, берегині роду людського, Ви народжуєте і виховуєте дітей, передаючи з покоління в покоління традиції високої духовності, культури, працьовитості. Щедрість Ваших душ зігриває, сила духу - захоплює, а краса - вселяє віру в те, що світ буде врятований.

Від усієї душі бажаю Вам величезного жіночого щастя, любові і добра! Нехай поруч із Вами завжди будуть лише гідні люди, а серед них - чоловік, з яким будуть нестрашні будь-які негоди! Бажаю, щоб кожен прийдешній день Ви зустрічали з посмішкою, з передчуттям радості, із впевненістю і щиросердечним спокоєм!

Єдності, згоди і благополуччя Вашій родині!

Заступник директора з НВР
Тютюнник М.М.

Вы рядом с нами на работе,
Хотя домашние заботы
Порой на Вас еще лежат,
Мы, вся мужская половина,
Простить сегодня просим нас
За то, что часто мы, мужчины,
Напрасно раздражаем Вас.
Давайте навсегда решим:
Сегодня, завтра и в дальнейшем,
Мужчины, берегите женщин,
Что б берегли они мужчин.

Від імені чоловіків кафедри
фізичної культури,
Харченко Ю.О.

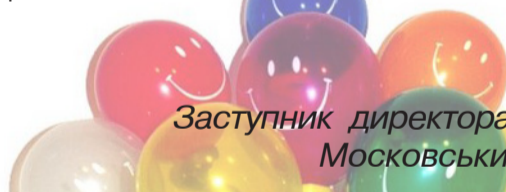
Любі жінки!

Світлого дня, 8-го Березня, зичу Вам кохання, теплоти близьких сердець, душевного комфорту, родинного добробуту та щирості почуттів.

Бажаю Вам здоров'я, нових професійних досягнень і глибокої поваги колег - чоловіків!

Нехай кожен ваш день буде сонячним і радісним, нехай довкола Вас панують любов і гармонія, а на Вашу честь розквітають квіти й звучить музика. Будьте завжди усміхнені, сповнені надій та оптимізму.

Нехай приязно світить Вам весняне сонце і зігривають веселі усмішки оточуючих Вас людей!

Заступник директора з ВР
Московський Б.А.

"Жінка - одвічна загадка природи". Жінка - це вічний біль і вічна втіха. Вона може перетворити життя на рай і на пекло. Жінки можуть все! Але ким би вони не були, які рекорди не встановлювали, вони завжди залишаються жінками. І довічно стоять поруч слова жінка - дружина, жінка - сестра, жінка - мати! Микола Реріх казав: "Коли у домі важко, тоді звертаються до жінки. Коли більше не допомагають розрахунки та обчислення, коли ворожнеча та взаємне руйнування сягають межі, тоді приходять до жінки. Коли злі сили беруть гору, тоді кличуть жінку". Хай же вам вистачить сил та здоров'я бути берегинями, розрадницями. Я хочу побажати всім Вам любові. У ній сила людини. Пам'ятайте: життя прекрасне, бо воно саме по собі вже є дивом. Тож приміть сьогодні щирі слова вдячності від тих, хто вас шанує!

Із святом весни, краси і любові!

Хай щастя і радість несе кожна мить,
Всього у житті хай буде доволі,
На кожному кроці завжди хай щастить!

За дорученням чоловіків методичної комісії "Електромеханік з ремонту та обслуговування ЛОМ"

Майстер в/н Петров І.В.

Вітаю всю чарівну половину людства із Святком Жінки, Весни та Краси!

З ледь відчутним весняним подихом приходять до нас чудове жіноче свято - 8 Березня. Цей день несе у світ ніжність і красу. Адже усе найдорожче, що є у нашому житті - щастя, радість, надія, кохання, пов'язане з жінкою.

Кожна жінка це - неповторна квітка в саду життя. Троянди і орхідеї, конвалії і волошки, лілеї і ромашки. Яка краса, який аромат!!!

Без вас, жінок, не було б стільки світла, любові і тепла. Ви наповнюєте будні яскравими фарбами, спонукаєте до шляхетних вчинків і добрих справ.

Щедрість Ваших душ зігриває, сила духу - захоплює, а краса - вселяє віру в те, що світ буде врятований...

Нехай кожен Ваш день буде сонячним і радісним, нехай довкола Вас панують любов і гармонія, а на Вашу честь розквітають квіти й звучить музика.

Бажаю кожній із Вас, завжди бути усміненою, сповненою надій та оптимізму, завжди бути бажаною, веселою, красивою, щасливою, здоровою та закоханою.

І нехай чоловіки будуть у Ваших ніг - не тільки в цей день, але й в усі інші 364 дні на рік!

Хай пролісок перший дарує вам ніжність,
А сонце весняне дарує тепло,
У березні вітер несе хай надію
І щастя, і радість, і тільки добро!

З повагою заступник директора з ІТ
О.М.Воронюк

Шановні жінки!

Прийміть найсердечніші вітання з чудовим весняним святом - Міжнародним жіночим днем!

Це не випадковість, що воно відзначається на початку весни, саме тієї щасливої пори, коли природа робить перший подих на повні груди, коли люди чекають тепла, оновлення, ніжності.

Жінка багато в чому схожа на весну: лагідністю, красою, емоційністю, веселковою насиченістю почуттів. І саме завдяки жінкам, їх любові і доброти, чоловіки долають негаразди, не втрачають надії і вірять у краще. Адже тепло і ласка сердець жінки-матері, дружини, коханої, її ніжна усмішка долають усі прикросці нашого буття.

Тож дай Вам Бог здоров'я, радощів і добра! Нехай Вас ніколи не оминає турбота чоловіків, а прекрасні почуття дарують натхнення для нових творчих успіхів і життєвих перемог! Будьте коханими і кохайте, а ми, чоловіки, робитимемо все, аби ви почувалися щасливими!

Від імені чоловіків методичної комісії "Оператор комп'ютерного набору. Обліковець"

Майстер в/н Кирилюк М.М.

ПОПЕРЕДУ - ЦІЛЕ ЖИТТЯ

Швидко промайнув час навчання в стінах училища. Після захисту дипломних робіт учні отримали професію "Оператор комп'ютерного набору. Електромеханік з ремонту та обслуговування лічильно-обчислювальних машин".

Під час проходження передвипускної практики на підприємствах Вінниці та Вінницької області, учні здобули цінні знання, уміння та навички, а зокрема на ТОВ "Енергобудмонтаж" учні гр. № 25 показали та застосували на практиці свої знання і уміння на належному рівні. По закінченню практики їх робота була відзначена почесними грамотами та грошовою премією.

В цей час, коли скорочуються робочі місця, велика конкуренція, нелегко знайти роботу та працевлаштування. Не дивлячись на вимоги, які ставили керівники перед нашими випускниками, вони показали свої уміння, знання, навички та впевненість в собі. Учні групи № 25 Григорович Владислав, Жуков Юрій, Доценко Артем, Криворука Ярослав, Макаревич Олексій, Миронюк Іван працевлаштовані за отриманою професією, Добри-вечір Олег, Валегура Сергій, Марченко Денис - продовжують навчання у вищих навчальних закладах. Іванюк Євген після закінчення нашого навчального закладу відкрив власну справу і надає послуги по ремонту та обслуговуванню лічильно-обчислювальних машин.

Гордістю групи та навчального закладу є Юрчак Сергій, який отримав дипломом із відзнакою.

Наші випускники ще досі знаходяться в стані адаптації до нових випробовувань, які створює їм життя. Ще досі прокидаючись вранці, вони ловлять себе на думці, що потрібно поспішити до училища. Їм не вистачає постійної турботи, підтримки, поради та розуміння майстра і класного керівника. Випускники постійно приходять в навчальний заклад, пригадуючи найяскравіші моменти свого навчання, розповідають про перші проблеми, з якими зіткнулися у своєму "дорослому житті", діляться враженнями, сумують за безтурботним життям в стінах училища.

Здається, що лише вчора наше училище було у святковому вбранні добрих і щирих посмішок. Ми усією родиною зібралися на свято "Прощання із випускниками". Скільки у ньому спогадів, мрій, сподівань, радості і смутку, світлої печалі... Які щемливо-ніжні почуття охоплюють душу! Серце переповнює любов до життя, до рідних людей!

У кожної людини, як стверджує романтична легенда, є два береги: від одного з них людина відпливає, а до іншого неодмінно має пристати. На цій дорозі завжди трапляється багато труднощів, перешкод, є зупинки надії, юності, любові. І де б ви не зупинилися, які б перешкоди не ставили на вашому шляху, вам далеким теплим вогником завжди світитиме берег нашого навчального закладу.

Попереду - ціле життя, переліт,
Будуть негоди і спрага в дорозі...
Як стомишся й очі щипатиме піт,
Як ти засумуєш, затужиш в дорозі,
Згадай те гніздо, де ти ріс, де мужнів,
Згадай наші верби, і луки, і трави,
І вічну тривогу своїх матерів,
Училище, друзів своїх нелукавих.
Хай буде щаслива дорога твоя
У раннім і пізнім світанку,
Тебе зберігає тривога моя
Від першого подиху і до останку.

Майстер в/н гр.№25
Ткач Ж. М.

ОБРАНА ПРОФЕСІЯ

Ніби ще зовсім недавно пролунав останній шкільний дзвінок, учні випускних класів стали перед вибором, куди ж далі піти навчатися. Багато із них обрали Вінницьке вище міжрегіональне професійне училище та професію "Оператор комп'ютерного набору. Обліковець з реєстрації бухгалтерських даних". У навчальному закладі у кожного з них з'явилися нові друзі, нові враження, зацікавленість до предметів, особливо тих, що пов'язані із роботою на комп'ютері. Кому вдалося легко навчатися, а кому важко, адже шкільний рівень підготовки у кожного учня різний. Та незважаючи ні на що, кожен прагнув навчатися як найкраще. Учнівське життя: навчання, практика, училищні конкурси. Почалося нове життя, нові випробування, де потрібно було кожному проявити себе. І учні групи №7 відносилися до усіх заходів з великою серйозністю, докладали чимало зусиль, як нагорода - зайняті призові місця на заходах "Міс училища", "Дари осені". Але час летить і роки навчання промайнули дуже швидко. Ось уже у стінах училища для випускників пролунав останній дзвінок. Усі вони святково одягнені і усміхнені та веселі, що отримали диплом кваліфікованого робітника, немов журавлина зграя вилетіли з навчального закладу і розлетілись хто куди. Кому доля одразу посміхнулася - і він знайшов роботу, а кому варто ще зачекати. Але кожний із них впевнений в собі, в своєму щасті. Тож нехай щастя та удача будуть на вашому шляху, хай здійсняться ваші мрії.

Летить журавлі в щасливу дорогу.
До добрих та вірних людей.
Нехай на душі в вас не буде тривоги,
Лиш світлий та радісний день.

Майстер в/н групи №7
Мельник В.С

МОЄ НАВЧАННЯ

За період навчання у Вінницькому міжрегіональному вищому професійному училищі за професією "Оператор комп'ютерного набору. Електромеханік з ремонту лічильно-обчислювальних машин" я здобув певні знання в області програм для обробки та форматування тексту, графіки, як растрової, так і векторної. Наставником на цьому нелегкому шляху до здобуття професії був наш класний керівник Яшук Сергій В'ячеславович. Крім предмету, якому він нас навчав, Сергій В'ячеславович завжди намагався знайти до кожного з нас особистісний підхід, у разі потреби, підтримати морально, щось порадити, допомогти, якщо це було в його силах, одним словом, був найкращим другом для кожного.

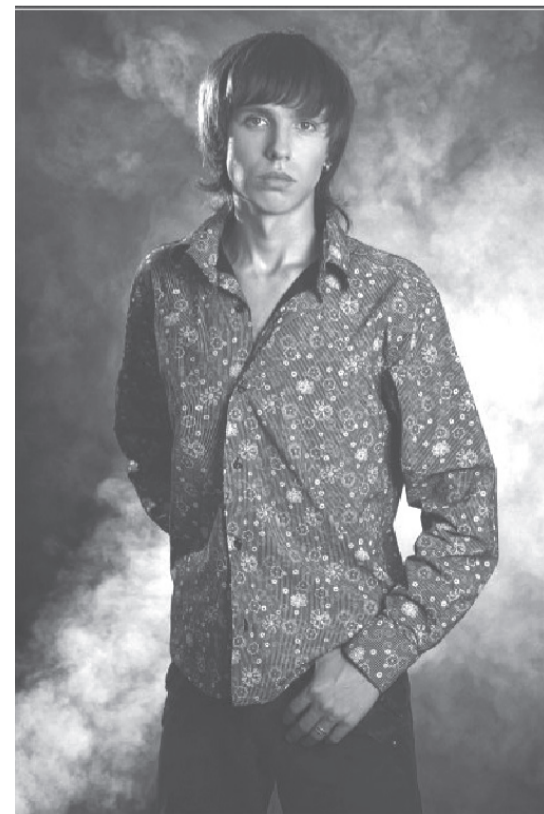
Опанований курс електромеханіка поповнив наш професійний рівень вміннями налагоджувати самостійно комп'ютер, знаходити несправності і усувати їх, і що найголовніше - раціональним шляхом, який займав би менше часу. А це б допомогло підняти продуктивність

праці на підприємствах, майбутніх місцях роботи, що, в свою чергу, сприяло б рейтингу училища, як навчального закладу по підготовці кваліфікованих робітників. Цим ми завдячуємо усім викладачам, які працювали з нашою групою, і зокрема Бондарю Олександровичу, в стінах чияї майстерні ми провели більше часу, ніж, мабуть, вдома, про що ніхто з нас ні хвилини не жалкує, адже заняття в Олександра Івановича були дуже цікавими і спонукали нас до саморозвитку і самовдосконалення. У нас навіть був девіз: "Чим більше - тим краще!". І за його прагнення дати нам ці знання ми всі йому дуже вдячні, як і усьому викладацькому колективу, адже потрібно мати неабияке терпіння і сили, щоб передати ту частину своїх надбань і умінь, які вони наполегливо накопичували роками на своєму власному досвіді.

Та найголовніше - це те, що ми мали змогу закріпити це все на практиці, яку ми проходили після теоретичного курсу. Вона допомогла нам адаптуватися і звикнути до технологічного процесу на виробництві, застосовувати набуті знання і навчитися бути більш впевненими для подальшої роботи на підприємствах і фірмах, здобути більше практичного досвіду у тій галузі, яку самі й обрали.

Всі ці теоретичні, практичні і моральні здобутки дуже допомогли нам в майбутньому працевлаштуванні. Ми щасливі, що мали змогу навчатись в такому гарному навчальному закладі.

Шевчук В.С., випускник групи № 10

Позаурочна робота методичної комісії кухарів, кондитерів у рамках професійної декади

Позаурочна робота - невід'ємна складова навчально-виховної діяльності викладачів, майстрів та учнів навчального закладу. Для підготовки фахівця сучасного рівня, який би володів необхідними знаннями, уміннями і навичками, був максимально мобільним на ринку праці недостатньо планових теоретичних та практичних занять, виконання державних стандартів, планів і програм. Необхідно зацікавити учня, сформувати стимул для пошукової навчальної діяльності, зацікавити і створити умови для прояву всього творчого потенціалу, самореалізації та якнайповнішого розкриття здібностей, таланту учня.

У процесі підготовки кваліфікованих робітників із професії "Кухар. Кондитер", як і будь-яких інших фахівців, особливо важливим є формування у молодих людей людяності, терпимості, серйозного та відповідального ставлення до свого життєвого вибору, прагнення до постійного самовдосконалення, творіння добра.

Позаурочна робота методичного об'єднання здійснюється систематично, але найповнішої реалізації її мети сприяє декада, яка у поточному навчальному році була проведена, на нашу думку, дуже цікаво, змістовно і, сподіваємося, ефективно. Кожен викладач та майстер взяв активну участь в її організації та проведенні, розробив та провів власний захід і доклав чимало зусиль до реалізації підсумкового. Але найбільш значимим фактором була активна та масова участь учнів, які продемонстрували свої творчі здібності, інтерес та любов до обраної професії.

Важко не погодитися з тим, що без знання сучасного технологічного устаткування неможливо бути добрим спеціалістом, фахівцем у будь-якій галузі, в тому числі й кулінарії. Адже для швидкого і якісного приготування страв сучасний кухар і кондитер використовують велику кількість різного обладнання, особливості роботи з яким знати, без сумніву, необхідно.

У рамках декади методичної комісії "Кухар. Кондитер" 13.12.2010 р. на базі кабінету устаткування підприємств харчування було проведено предметний конкурс із дисципліни "Устаткування підприємств харчування" серед учнів першого курсу.

Конкурс проводився у чотири тури, кожен з яких оцінювався окремо. У конкурсі взяли участь по три учні з групи, яких активно підтримували одногрупники.

14 грудня в училищі було проведено КВН (конкурс виробничих навичок) серед груп I курсу з професії "Кухар" - команда групи №1 "Кмітливі кухарята", групи №18 "Кмітлива м'ясорубка" та групи № 41 "Флеш".

Команди змагалися між собою не лише у теоретичних запитаннях, а також і у професійних навичках.

За підсумками конкурсів I місце посіла команда групи №1 - "Кмітливі кухарята", II місце - команда групи №18 "Кмітлива м'ясорубка" і III місце - команда групи № 41 "Флеш".

Усі команди були нагороджені грамотами та солодкими подарунками.

Подібні конкурси дозволяють згуртувати, здружити групу, тут учні мають змогу відчутти значення сили колективу, надійного плеча друга, вболівати за спільну справу, за результат.

Майстрами Олійник Л.М., Король Л. М. та Молодовою Н.А. було проведено цікаві майстер-класи "Виготовлення оздоблень з мастики", "Оздоблення тортів мастикою", "Складання композицій з овочів і фруктів".

Підсумковим заходом у рамках декади методичної комісії кухарів, кондитерів 23 грудня 2010 року в актовій залі училища стало свято "Суперкухня 2010", що носило пізнавально-видовищний характер.

Кожна група із фаху "Кухар. Кондитер" презентувала особливості кухонь таких європейських країн, як Україна, Греція, Італія, Англія та Іспанія. Учасники заходу, учні, зуміли передати увесь колорит кулінарії, костюмів та ментальності цих держав.

Свято супроводжувалося не тільки демонстрацією національних страв, а й театралізованим дійством, що високо оцінили всі присутні.

У своєму заключному слові директор ДПТНЗ "ВМВПУ" Дмитрик О.Д. відмітив високий професійний і художній рівень організації свята та зазначив, що такий захід є прикладом для наслідування іншими методичними об'єднаннями училища.

Позаурочна робота дає можливість продемонструвати професійні знання, уміння та навички учнів, розкрити увесь творчий потенціал, ще раз підтвердити рівень майстерності наставників та закріпити їх авторитет серед вихованців, що є надзвичайно важливим у роботі навчального закладу.

Отже, є надія, що вся наша позаурочна робота, те зерно, опущене у душі учнів, проросте життєвим успіхом та задоволенням обраною професією.

Викладач Іваніщева О.А.

МОЇ ЖИТТЄВІ ЦІННОСТІ

Що таке життя? Для чого ми живемо? Які цінності життя? Люди ставлять ці питання відколи світ, і кожне покоління намагається знайти свої відповіді.

Існує стара легенда. Давним-давно жили двоє чоловіків. Коли у них народилися діти, вони залишили свої сім'ї і вирушили мандрувати із рюкзаками на спинах. Подорожуючи усім світом, чоловіки складали маленькі камінчики до своїх рюкзаків. Минуло багато років і мандрівники вирішили повернутися до своїх жінок та дітей. Повернувшись, вони знову стали щасливими зі своїми сім'ями. А увечері, коли відкрили свої рюкзаки, то помітили, що камінчики зникли. Взамін один чоловік знайшов прекрасні квіти: Любов, Здоров'я, Щастя і Дружбу. Він віддав ці квіти дітям і попросив оберігати їх і ніколи не залишати свою сім'ю. Господар розповів дітям, що ці прекрасні квіти - життєві цінності.

Інший чоловік знайшов павутиння. І йому нічого було дати своїм дітям. Він зібрав жадібність, злість, жагу до грошей.

Так і ми маємо різні життєві цінності. Для декого з нас це - постійність. Для когось стає зрозумілим, але, на жаль, тільки в кінці життя, що вони прожили даремно, дбаючи тільки про матеріальні блага і не думаючи про вічність.

Отже, усі з нас мають різні життєві цінності. Мої це - кохання, щастя, здоров'я, дружба. Я не можу сказати, що важливіше, а що, менш важливе. Напевно, вони не можуть існувати один без одного. Ви не можете бути щасливими без кохання, адже кохання дає нам сенс життя. Любов створює дружбу. Ви не можете любити друга, якщо не любите людей взагалі.

Любов робить людину здоровою і щасливою. Хороше здоров'я - наше багатство. І його, як відомо, за гроші не купиш. Ви запитаєте: "Можливо, взагалі не потрібні гроші?" Ну чому ж? Вони потрібні, щоб купувати одяг, їжу та інші необхідні речі. Але за гроші не купиш вічні цінності - кохання, щастя, здоров'я, дружбу. Ви не зможете змусити іншу людину за допомогою грошей вас любити та поважати.

Я вважаю, що найважливіша річ для нас - знайти справжні життєві цінності, поки молодий і все життя попереду.

Нідзельська Жанна, група №34

Свято професіоналізму "СУПЕРКУХНЯ 2010"

Джоаккіно Антоніо Россіні, відомий італійський композитор, якось сказав, що кухар - це єдина професія, що є не ремеслом, а мистецтвом. Щоб переконатися в цьому, достатньо було завітати 23 грудня 2010 року до ДПТНЗ "ВМВПУ" на Свято професіоналізму та кулінарного мистецтва "Суперкухня 2010", яке відбувалось у рамках місячника методичної комісії кухарів-кондитерів.

Цей захід став унікальною можливістю для всіх бажаючих - від майстрів виробничого навчання до їх учнів - не словом, а ділом продемонструвати своє кулінарне мистецтво. У рамках заходу безпосередніми його учасниками була представлена презентація кухонь кількох країн світу, серед яких - Англія, Іспанія, Греція, Італія та Україна, що знані в цілому світі за свої неповторні колорит і оригінальність.

Глядачі мали змогу дізнатись чимало цікавої інформації про традиції та звичаї зазначених країн, особливості та вподобання корінного населення, страви, що здобули світове визнання.

Привітальне слово директора ДПТНЗ «ВМВПУ» Дмитрика О.Д.

Немалих зусиль учнів та керівників їх груп було докладено до організації цілого дійства. Це і колоритні яскраві костюми, презентації, цікаві виступи, смачні, оригінально оформлені страви.

Першим до глядацького загалу звернувся директор ДПТНЗ "ВМВПУ" Дмитрик О.Д., відкривши свято професіоналізму та кулінарного мистецтва "Суперкухня 2010". У вступному слові Олександр Дмитрович привітав усіх присутніх із такою неординарною подією, що проходить якраз напередодні новорічних свят. Він підкреслив, що у рамках таких заходів фахівці мають змогу представити свою майстерність у повному обсязі в області кондитерського і кулінарного мистецтва. Присутні можуть ознайомитися з досягненнями учнівського колективу зазначеної професії, демонстрацією виробів, визначити для себе кращі зразки кулінарної продукції та навички професійної майстерності майбутніх фахівців.

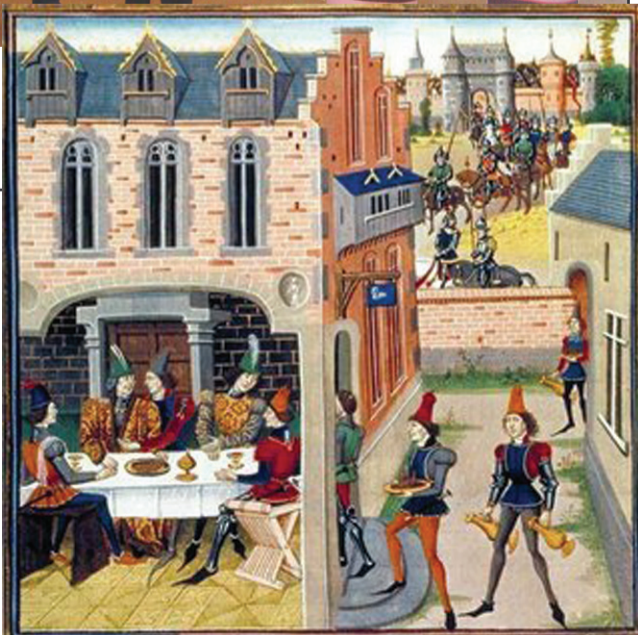
Учасники гідно представили як традиції іноземних кухонь, так і українське кухарське мистецтво, яке, увібравши тисячолітній кулінарний досвід безлічі народів, що здавна живуть у нашому краї, стало дійсно унікальним явищем на "кухонній" карті світу. Кращі традиції багатьох національних кухонь сплелися на нашій землі, утворивши те свято смаку, яке ми тепер називаємо українською кухнею. Важко знайти українця, котрий не любить хвалитися своїми кулінарними здібностями. І навіть перевіреним і відшліфованим протягом століть рецептам справний кухар надає свого, винятково йому властивого, колориту. Вкладає свою душу. У чому мали змогу переконатися усі присутні.

На свято професіоналізму прибули почесні гості - роботодавці, які співпрацюють із навчальним закладом уже не перший рік. Серед них - директор підприємства "ЕнергоБудМонтаж" Мариніч Галина Петрівна, заввиробництвом кондитерського цеху ПП "Музіванов" Кулініч Світлана Олексіївна. Вони у рамках свята мали можливість відзначити кращих учнів, які протягом року проходили виробничу практику на їх підприємствах, продемонструвавши свої професійні вміння, змогли довести свою конкурентоспроможність та професійну зрілість. Було сказано чимало гарних слів на їх адресу, слів подяки педагогічному колективу за вклад у

Представлення Італії учнями групи №18

Аромат італійської кухні не переплутаєш ні з яким іншим. Він наповнений ароматом дарунків Середземного моря - морепродуктами, пахощами трав і солодощами плодів, що дозріли на залитих сонцем просторах.

Представлення Іспанії учнями групи №1

Неперевершені танки, бики, атаки,
Пристрасні жінки, у волоссі маки,
Це все Іспанія - країна сильна,
Красива, позитивна, горда й стильна.

та кулінарного мистецтва "СУПЕРКУХНЯ 2010"

становлення професійної компетентності учнівської молоді. Кращі учні та їх майстри виробничого навчання були нагороджені грамотами та грошовими преміями.

Чимало приємних хвилин подарували глядачам та учасникам заходу найменші запрошені гості - учасники клубу спортивного бального танцю "Натхнення" Мариніч Максим та Злиденна Ірина, які, незважаючи на свій юний вік, вправно демонстрували усім глядачам свою майстерність.

Для всіх Свято професіоналізму та кулінарного мистецтва "Суперкухня 2010" стало чудовим приводом весело, цікаво, пізнавально й, найголовніше, смачно провести час, залишивши для себе незабутні враження про свято кухарів і гурманів. І, звичайно, вписати ще одну сторінку в культурне життя нашого навчального закладу, який ніколи не перестав дивувати, демонструючи нові й нові барви свого неповторного шарму.

Майстер виробничого навчання Ластівка І.В.

Представлення України учнями групи №8

Де чарують кетяги калини,
Там цвіте могутня Україна,
Вірна, вільна, сильна і яскрава,
Тобі уклін земний і слава!
Тут вареники смачні,
Короваї запашні,
Борщ, пухкі пампушки,
Капусняк, галушки,
Малосольних огірочків
Й помідорів повні бочки.
Завжди свіжий хліб у хаті,
Щоб були усі багаті!

Представлення Греції учнями групи №47

Греція має одну із найдавніших і дуже смачних гастрономічних культур в усьому світі завдяки традиціям смаків, ароматів, продуктів і власне майстерності. Грецька кухня - це, дійсно, цілий калейдоскоп страв, рецептів і традицій, настільки ж різноманітних у всіх аспектах і за регіонами, як і різноманітний ландшафт всієї країни.

Англійська кухня зберегла й донесла до наших днів багато традиційних страв. Основу їх складають м'ясо, риба, овочі, крупи. Різноманітний у англіців холодних закусок, особливо рибної гастрономії, сандвічів. З перших блюд найбільш поширені бульйони та різноманітні пюре.

Представлення Англії учнями групи №41

Не кожному вдається побувати за кордоном, а от учням групи №27 Вінницького міжрегіонального вищого професійного училища пощастило! 10 нечуючих юнаків та дівчат вирішили провести своє дозвілля разом - і відвідали країну Шоколаду.

Квитком для екскурсії слугував чек купленої продукції фірми "АВК" на суму від 10 гривень. Отож, учні поєднали приємне з корисним: посмакували ласощами та за квитанційний талон дізналися цікаву інформацію з історії шоколаду.

бобів, і, таким чином, ми дізналися, як до магазинів потрапляють "шоковироби".
Н.Асеева

"Запах тортів просто збивав із пантелику. Ціна будь-якого виробу становила 25 грн за 100 г, тобто вартість кожного перевищувала 250 грн. Ці шедеври можна було придбати в останній день роботи музею. Звичайно, нам це не по кишені, але подивившись на всю цю красу, - і одразу настрої підіймається! Раджу всім відвідати цей диво-музей"
Н.Зубко

Із величезним задоволенням відвідувачі музею "Країна "Шоколандія" ознайомилися з історією шоколаду, його корисними властивостями, дізналися технологію та секрети його виготовлення, почули про роль шоколаду в житті людини, про досягнення сучасних кондитерів, з апетитом продегустували найкращі зразки кондитерської продукції.

Перекладач-дактилолог ДПТНЗ "ВМВПУ" І.О. Колодкіна

НЕ ЗАБУВАЙМО КАЗАТИ «СПАСИБІ»...

Якщо звернемося до історії, то побачимо, що раніше в російській мові слова "спасибі" не було. У 16 столітті замість нього говорили: "Врятуй, Боже". У християнського народу ця фраза мала величезну силу і значення. Людина, яка вимовляла її, бажала співрозмовникові добра і найкращого в житті. Це був знак вищої подяки, а значить, відкритості людей по відношенню один до одного.

Зараз "спасибі" вживають в усному мовленні, абсолютно не замислюючись про важливість і чарівність цього слова. Люди кажуть "спасибі" автоматично, якщо вони знайомі з нормами етикету. Проблема полягає в тому, що багато хто часто забувають дякувати один одному або кажуть це тільки тоді, коли не сказати "спасибі" просто свинство! Хоча дякувати можна оточуючим нас людям на кожному кроці. І для цього не треба говорити багато слів. Досить просто сказати "спасибі".

Психологи з'ясували, що слова подяки позитивно впливають на людину, на її емоційний стан і розумову діяльність. А слово "дякую" з усіх вдячних слів найвдячніше! Його легко застосовувати в житті, воно дуже просте і щире. Зви-

чайно, якщо йде від душі, від серця, переповненого вдячністю. Тільки в цьому випадку воно відіграє свою чарівну роль. А все тому, що "спасибі" не терпить зради та лицемірства. Подяка повинна бути тільки від щирого серця, пронизана твоїми щирими доброзичливими почуттями. Тільки тоді слово "спасибі" лунатиме дзвінко, загоюватиме рани. Тому не забувайте говорити приємні слова, ніколи не живіть з байдужістю та невдячністю у серці. Пам'ятайте: ваші недобрі слова - подряпина на чийсь ніжній душі. Слово "спасибі" - провідник встановлення теплих доброзичливих відносин.

Говорити "спасибі" можна формально, тільки дотримуючись елементу хороших манер. Але за "спасибі" ховається відчуття подяки. І це найкраще почуття, яке можуть відчувати люди по відношенню один до одного. Любов і подяка завжди йдуть рука в руку по життю. А вимовлене "спасибі" дає зрозуміти співрозмовнику, що ви відчуваєте до нього відчуття подяки. Він говорить "будь ласка" і відчуває до вас у відповідь відчуття подяки. У будь-якому випадку, цей ритуал "спасибі - будь ласка" створює позитивну атмосферу взаємин. Слід пам'ятати, що тон

спілкуванню задають "ввічливі" слова. І найголовніше серед них - це "спасибі"!

Існує один закон життя, пов'язаний з почуттям вдячності, який не доводиться і не виводиться, але багато разів перевірений на практиці мільйонами успішних людей. Суть його в тому, що чим сильніше людина дякує, тим більше гарного відбувається в її житті. Отже, можна сказати "спасибі" сонечку, що воно яскраво світить, водієві, який пригальмував на пішохідному переході. І, звичайно, варто сказати "спасибі" своїм батькам, інакше б нас ніколи не було на цьому світі.

Запам'ятаймо та пронесімо через усе своє життя це святе слово "спасибі", яке передається із роду в рід. Нехай горить воно на нашому шляху яскравим вогником, остереігаючи від байдужості та безсердечності.

Кажімо більше ніжних слів,
Комусь всміхайтесь ненароком,
То не життя людське коротке -
Короткі в нас слова, черстві!
Кажімо більше ніжних слів!!!

Старкова Юлія, група №17

ЖИВИ СВОЕЙ МЕЧТОЮ

(Закінчення. Початок на сторінці №1)

У каждого человека на определенном жизненном пути появляются мечты, некоторые из них со временем переходят в планы на светлое будущее. Вот и я не стала исключением.

После успешного окончания училища мне было необходимо сделать выбор, обдуманый шаг в будущее. В родном городе кроме медицинского университета я не имела желания учиться нигде. Но поступить туда мне казалось совсем нереальной перспективой. В глубине моей души еще с детства таилась мечта носить военную форму. И немного поразмыслив, я решила

поступать в высшее военное заведение. Каким же было удивление моей любимой мамочки, когда она узнала о моем решении! Да, когда-то давно я говорила, что хочу стать военной, но тогда это были слова, а теперь это стало моей главной целью. Но мама нашла в себе силы принять мой выбор и поддержать. Огромнейшее спасибо ей за поддержку и помощь! Тогда мне пришлось не очень-то легко, но, слава Богу, неприятности остались в прошлом.

Я поступила, ура, - казалось бы теперь все самое трудное позади, но не тут - то было..., все только начиналось.

Учебный год начался 1 августа, этот месяц был самым трудным, пробным для каждого из нас. Жара тем летом стояла невероятная, а занятия у нас проходили не только в аудиториях, но и на полигоне, на который мы добирались на метро. Затем бежали или пешком добирались 6 км (только в одну сторону), помимо этого каждый из нас тащил на плечах вещь-мешок, планшет, противогаз, на ремне саперную лопатку - это было испытание не из легких. КМБ (курс молодого бойца) - так называется этот месяц, многие ушли на этом этапе, опустив руки и сказав, что военное - это не их дело, но вопреки всему самые стойкие остались и не взирая на жизненные преграды продолжают свой нелегкий путь.

Сказать, что дальше все было очень гладко и легко - хотелось бы, но это не так. Учеба, наряды - все вместе, и надо умудряться все это совмещать. В увольнение мы ходим только 1 раз в неделю - либо в субботу после 6 вечера (у нас по субботам тоже учатся), или в воскресенье. Первые полгода домой каждый из нас ездил очень редко, а если и отпускали, то всего лишь на 1 сутки. Живем в казарме, девочки от мальчиков отдельно, питаемся в столовке - в общем, мы на полном государственном обеспечении.

В начале-середине января и в августе у нас отпуск - это то, чего каждый ждет целый семестр, но для того, чтобы поехать вовремя в отпуск, надо успеть закрыть сессию. Всего 2 недели зимой и 3 летом, которые просто пролетают, но ничего не поделаешь.

Очень радостной новостью стало для нас то, что к 9 мая будет проходить парад. Подготовка к параду началась в середине марта, все наши старания были ненеприятными, ведь быть участником парада, заслужить медаль своим трудом - не каждому под силу, но в радость.

Я учусь в большой группе, изначально нас было 30, сейчас 28 - все мальчики и одна я.

Несмотря ни на что, у меня есть люди, которые меня всегда поддерживают, за что я очень им благодарна - это моя самая лучшая в мире Мамочка, мой любимый человек, мой родной братик и бабушка, и вообще вся моя дружная семья, которая очень сильно гордится мной и моими достижениями. Благодаря им все взлеты и падения становятся неза-

метными - ведь меня всегда окружает их любовь, нежность и тепло.

Вспоминая годы учебы в училище, я хочу от всего сердца поблагодарить руководство и весь педагогический коллектив училища за то, что они дали мне огромный багаж знаний, напутствие в жизнь, воспитали во мне взрослого, здравомыслящего человека. Я очень благодарна за их труд, который они вкладывают в каждого из своих учеников. И каким бы трудным не были годы обучения, не стоит забывать, что такими они кажутся, пока длится процесс обучения, а потом приходит сожаление, что проходит то время, когда с тобою "носятся как с разбитым яйцом", как говорил один мудрец и философ: "Всю важность и суть понимаешь только тогда, когда теряешь".

Дорогие ученики, не тратьте свои годы обучения понапрасну, учитесь, берите все, что хотят вложить в ваши молодые, светлые головы преподаватели, ведь плохого они вас не научат, вы уж поверьте: все в жизни пригодится, ведь никто из нас не знает, как сложится судьба.

В наше время, чтоб поступить в приличный вуз надо выложится по максимуму, показать свои знания, а не деньги. Не верьте, что без денег ты не можешь достичь своей цели, - я ведь добилась всего своими силами, вопреки всему, поверьте, стоило только захотеть и постараться.

Я ни разу еще не пожалела, что окончила наше училище - это очень помогло мне в жизни. А еще я знаю наверняка, что никогда не поздно рискнуть и не изменить профессию, а наоборот добавить себе жизненного опыта, достичь еще одной цели. Однорукники, с которыми я училась в нашем училище, до сих пор с удовольствием, по возможности, приходят или звонят нашему куратору, Шафорост Татьяне Николаевне, которой все мы очень благодарны за ее труд, за 3 года работы с нами.

Уважаемая Татьяна Николаевна, мы все (группа № 23) от всего сердца говорим Вам огромное спасибо, спасибо за все! Дай Вам Бог здоровья, терпения для таких, как мы, успехов в нелегком труде, радости от ребеночка и поддержки от семьи. Всего Вам самого наилучшего!

Спасибо Вам за понимание, за умение поддержать, за терпение. За Ваше умение найти правильный подход к каждому из нас. Спасибо Вам за все!

Я благодарна всем, кто помнит меня, всем и лично каждому преподавателю за все, что они дали мне.

А Вам, Александр Дмитриевич, Николай Николаевич, Светлана

Гавриловна, хочу сказать спасибо за то, что Вы даете возможность

получить качественное образование, не забываете

своих выпускников, всегда искренне и душевно при-

нимаете нас. Спасибо Вам за Ваш профессиона-

лизм, спасибо за коллектив, который всегда мо-

жет и готов понять и поддержать, спасибо Вам

отдельно за каждого преподавателя, спасибо Вам

за все и дай Вам Бог всем крепкого здоровья и

сил продолжать свою работу, воспитывать таких,

как мы!

Каждый раз когда я приезжаю в отпуск, я пер-

вым делом иду в наше училище, которое всегда

открыто для меня, которое с чистой душой каж-

дого из преподавателей и руководства принима-

ет меня. Мне всегда приятно приходить в этот уютный дом, в эту дружную семью.

Дай Бог процветания нашему родному училищу и долгих лет работы его коллективу!!!

С чистой душой и уважением выпускница 2009 года (а теперь курсант 2 курса ВИТИ НТУУ "КПИ")

Петрук Виктория.

З ДНЕМ ЗАХИСНИКА ВІТЧИЗНИ!

23 ЛЮТОГО народ України святкує День захисника Вітчизни. В цей урочистий день ми вшановуємо всіх, хто причетний до цього високого звання, звання єдиного для всіх: вкритих сивиною і увінчаних нагородами фронтовиків, молоді - і цього зв'язку не порушать навіть найбільші зміни в сучасному світі. Ми були і є свідками радянських змін, які відбуваються і в нас, і всьому світі. В інших вимірах живе і наше суспільство. Але не можна забувати, відкривати все те, що цьому передувало. Священною є пам'ять про нашу перемогу і про тих, хто її виборював і платив найдорожчою ціною.

Всі ті, хто носить почесне звання захисника Вітчизни, уособлює всі етапи розвитку нашого славетного війська: ті хто вів смертельний двобій із фашизмом, брав участь у так званих локальних воєних конфліктах, миротворчій діяльності, несе сьогодні нелегку військову службу.

Користуючись нагодою, хочу привітати Вас із Днем захисника Вітчизни, побажати міцного здоров'я, щастя, творчої наснаги і успіху в нелегкій праці захисника Батьківщини.

Іванов В., група № 30

ГОВОРІТЬ БАТЬКАМ "ЛЮБЛЮ"!

Згадайте, коли Ви востаннє казали своїм батькам слово "люблю"? Мабуть, давно або й зовсім ніколи. А чи задумувались - чому? Адже це найрідніші люди у світі, невже вони не заслуговують на такі слова?

Коли ми сумуємо чи стикнулися з черговими проблемами, завжди звертаємося до них, до найрідніших. І шукаємо підтримки в їхніх таких дорогих словах. Вони завжди піклуються про нас, із самого дитинства дбають про наше щасливе життя. Переймаються нашими проблемами і розуміють у будь-яких ситуаціях.

Звичайно, дехто може не погодитись і сказати, що все навпаки. Вони нас не розуміють, не дають свободи нашим діям і тому подібне.

Але кожен погодиться з тим, що вони хочуть для нас лише найкращого. І щоб ми були найщасливішими. Все їхнє життя присвячене лише нам, дітям, які для них найдорожчі за все на світі. Все, що вони роблять - лише заради нас. А натомість рідко отримують те ж саме. Ми завжди чимось невдоволені. Ніколи не переймаємося їхніми проблемами та рідко коли запитуємо їхню думку або взагалі не зважаємо на неї. Хоча найчастіше те, що для нас роблять батьки, є правильним. Але молодь зі своїми амбіціями не хоче визнавати правоту своїх батьків. Хоча жалкують, що у той момент не прислухалися до їхньої думки.

Я хочу нагадати кожному, що батьки - це найрідніші та найдорожчі люди в усьому світі. І що слово "люблю" потрібно їм говорити хоч зрідка. Щоб вони знали, що все, зроблене для вас, не було дарма.

Як правило, найчастіше такі слова ми говоримо дуже пізно, тоді, коли вони вже непотрібні. З часом, коли втрачаємо найрідніших людей, розуміємо, скільки місця вони займали у нашому серці. Так і хочеться крикнути на весь світ: "Я люблю тебе..." Але твої слова вже нічого не варті, адже їх не чує той, кому вони присвячені. І лише тоді ми жалкуємо, що не говорили цих слів раніше. Лише трьома словами можна сказати дуже багато.

"Я хочу висловити подяку за роки виховання, піклування та розуміння. За усі недоспані ночі через переживання за мене. І водночас попросити пробачення за всі мої вчинки та слова, якими я Вам робила боляче. Татусенько та матусенько, я Вас дуже сильно люблю! Я дякую Вам за те, що Ви є! Ваша донечка".

P.S. Не зволікайте, не чекайте того часу, коли ваші слова будуть непочутими. Говоріть їх зараз, і ви ніколи не пожалкуєте.

Мельник О., група № 19

СПОРТ ДЛЯ ВСІХ

Запанувала тиша в коридорах нашого училища. В учнів, які завершили навчання розпочались канікули. А викладачі та майстри після новорічних свят продовжили працювати. В період зимових канікул спортивне життя в училищі не зупиняється. В цей час на старт змагань вийшли працівники училища, які розпочали змагання з шахів, шашок та настільного тенісу. Після багатоденної боротьби переможці та призери змагань розподілились у такому порядку:

Настільний теніс - Чоловіки:

1 місце - Грабенко Олексій Анатолійович;

2 місце - Моргун Роман Володимирович;

3 місце - Клівіденко Сергій Володимирович.

Жінки:

1 місце - Чорба Тетяна Олегівна;

2 місце - Петелько Ольга Константинівна;

3 місце - Бондарчук Марія Василівна.

Шашки - Чоловіки:

1 місце - Моргун Роман Володимирович;

2 місце - Нігальчук Михайло Михайлович;

3 місце - Ящук Сергій В'ячеславович.

Жінки:

1 місце - Бережок Світлана Михайлівна;

2 місце - Кравець Валентина Владиславівна;

3 місце - Гнаток Олена Михайлівна.

Шахи - Чоловіки:

1 місце - Волошин Андрій Михайлович;

2 місце - Фурман Дмитро Юрійович;

3 місце - Непийвода Максим Васильович.

Жінки:

1 місце - Бережок Світлана Михайлівна;

2 місце - Харжевська Алла Ігорівна;

3 місце - Гнаток Олена Михайлівна.

Завершила канікулярний спортивний сезон товариська зустріч з волейболу між збірними командами майстрів та викладачів. В чесній, безкомпромісній боротьбі з рахунком 3:2 перемогу отримала команда викладачів.

Підсумки змагань були підведені на педагогічній раді, де всі переможці та призери нагороджені грамотами та цінними подарунками.

Харченко Ю.О.

ЯРМАРОК ПРОФЕСІЙ

22 лютого 2011 року у Немирівській загальноосвітній школі № 2 відбувся профорієнтаційний захід на тему: "Ярмарок професій", організований фахівцями Обласного та районного центрів зайнятості. В заході взяли участь представники близько 20 навчальних закладів, серед яких було й Вінницьке міжрегіональне вище професійне училище. Представляв навчальний заклад викладач спеціальних дисциплін Ящук Сергій В'ячеславович.

Організатори профорієнтаційного заходу ставили за мету поглиблено ознайомити школярів та випускників школи з представленими професіями. Вони намагались активізувати інтерес підлітків до самого вибору та сформулювати у них правильне ставлення до майбутньої професії.

Захід розпочався із виступу психолога Обласного центру зайнятості Наталі Вікторівни, яка зазначила, що одним із пріоритетних напрямків роботи служби зайнятості є профорієнтація, яка допомагає молоді зробити правильний вибір майбутньої професії. По тому відбувалась презентація навчальних закладів, кожен з яких учні зустрічали привітно з оплесками.

Згодом учні школи було розподілені на 5 команд. Кожна група отримала конверт із на-

звою професії. Для того, щоб розкрити та проаналізувати здібності та вміння дітей, організатори пропонували їм вжитися в образ обраної професії. Після обговорення завдання учасники гри продемонстрували свої знання про дану професію - за відгадану професію учасникам було вручено подарунки.

Приміщення, де проходив захід, були прикрашені малюнками учнів школи на тему "Світ професій" та матеріалами навчальних закладів, що представлялись. Учні, які зацікавились певним навчальним закладом, могли детальніше ознайомитись із професіями обраного закладу та умовами вступу. Не залишався без уваги і наш навчальний заклад: учнів найбільше зацікавило те, що училище має потужну матеріально-технічну базу, а під час навчання використовуються сучасні новітні технології. Як говориться: "Хто володіє інформацією, той володіє світом!" Наш навчальний заклад відповідає усім вимогам сьогодення, адже зараз не можливо представити будь-яку професію без використання комп'ютера, а їх налічується близько 50000.

Підводячи підсумок, заступник з виховної роботи школи № 2 зазначила, що кожна людина має любити свою професію, обирати її до душі та сучасних потреб ринку праці.

Антарктида була відкрита останньою з материків Землі. Ще стародавні вчені здогадувались, що на південній півкулі у високих широтах повинен існувати великий материк. Його пошуки у свій час призвели до відкриття Австралії, яку вважали частиною цього материка.

У XVIII столітті знову на пошуки Південного материка вирушив англійський мореплавець Джеймс Кук. Але він не зміг досягнути материка через складні погодні умови. Шлях його кораблям перетнули плавуча крига та айсберги Антарктиди. Кук змушений був повернути назад і стверджував, що далі на південь землі немає, а є тільки крига, що покриває океан.

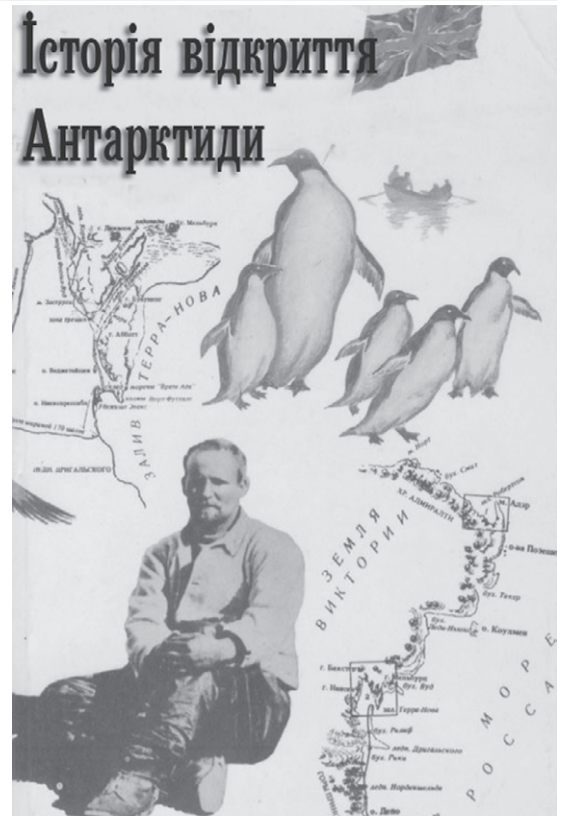
Антарктида була відкрита тільки у XIX столітті. На пошуки Південного материка в 1819 році вирушила російська навколосвітня експедиція на кораблях "Мирний" та "Вос-

ток" під керівництвом військових - капітанів 2-го рангу Фадея Белінгаузена та лейтенанта Михайла Лазарєва. У 1820 році російські кораблі підійшли до берегів Антарктиди. За час плавання вони тричі перетнули Південне полярне коло і обігнули Антарктиду, кілька разів досягаючи її узбережжя, але не висаджуючись на ньому. Вже через рік англійські моряки здійснили першу висадку на материк у районі Антарктичного півострова. Згодом багато експедицій різних держав продовжили дослідження материка, але вивчалось переважно узбережжя. Внутрішні частини Антарктиди залишалися невідомими та здавалися недосяжними.

Першими в глибину континенту дістались норвежець Руаль Амундсен і англієць Роберт Скотт влітку 1911 року. Маршрут Амундсена був на 100 кілометрів коротший ніж у

Скотта. Амундсен разом з чотирма товаришами на санях з собаками досягли Південного полюса 14 грудня 1911 року. Скотт досяг полюса на місяць пізніше - 18 січня 1912 року. На зворотному шляху Скотт та його товариші загинули, але до самого кінця не кидали свої геологічні колекції та інші матеріали досліджень. Тільки 12 листопада 1912 року пошуковий загін знайшов загиблих. У складі експедиції Роберта Скотта був і наш земляк - полтавчанин Антон Омельченко. Йому вдалось повернутись до узбережжя з іншою групою учасників експедиції, яких Скотт ще до досягнення полюса відправив назад.

*Даценко Вікторія,
група №42*

БЕРЕЗНЯ

8 Березня - яке чудове свято! Скільки квітів, подарунків і позитивних емоцій дарує воно нам - Жінкам...! Саме так - з великої літери я хочу написати це слово, адже вважаю, що на таке ставлення до себе ми заслуговуємо кожного дня, а не раз на рік.

Скільки себе пам'ятаю, завжди чекала цього дня. В дитинстві хлопчики дарували нам маленькі сувеніри, дбайливо придбані їхніми матерями. Ці подаруночки запам'яталися найбільше, а всі

інші... чомусь ні. -Чому? До 8 Березня чоловіки готуються заздалегідь. І не тому, що вважають його головним святом свого життя, а тому, що саме цим, - єдиним - вони маніпулюють цілий рік. "Адже я дарував тобі квіти на 8 Березня, люба?" - дивуються вони, коли кохана у будній день натякає на особливу увагу до себе.

Не будемо закидати чоловікам. Я вважаю, що їхня поведінка має сенс і пояснення.

Так, Жінки самостійно вибороли у чоловічої статі це свято. 8 Березня народилось, як протест проти недбайливого ставлення до себе, проти 16-годинного робочого дня, проти низької заробітної плати і

таке інше. Міжнародний жіночий день - гучна заява Жінки про свої права. Але головна наша помилка полягає в тому, що саме від чоловіків ми чекаємо їх підтвердження. А на згадку про наші ілюзії, вони щороку в один і той же день залишають букетик примерзлих березневих квітів.

Але життя триває! І обмежуватись одним єдиним святом, особисто я, вважаю не логічним. Тому, любі подруги, вітаю Вас із днем наших прав: на талант, натхнення, здоров'я, красу, кохання... І бажаю, щоб всі наступні дні підтверджували це величезне право Жінки бути щасливою. Бережіть себе!

Бабак Наталія, група №48

РОЗКАЖИ, ЯК?

БІСЕР...

Привіт усім! Мене зва-ти Мельничук Ірина, я навчаюся на першому курсі нашого навчального закладу у групі №40. Нещодавно мені прийшла цікава думка: чому ми "не знаємо" один-одного, не знаємо про захоплення та таланти наших однокласників, знайомих та товаришів. Наше спілкування досить часто зводиться лише до запитання: "Як справи?", або "Що робиш?", і, як правило, відповідь нас не дуже цікавить. Ми знаємо лише те, що лежить на поверхні і дуже дивуємося, коли чуємо про людей, яких нібито знаємо, нові, цікаві факти з їхнього життя. Пізнаючи людину з іншого боку, ми починаємо ставитись до неї по-іншому. Але чому так відбувається, чому люди перестають цікавитися життям оточуючих? Однозначної відповіді на це питання немає. Можливо, хтось скаже, що у всьому винен технічний прогрес, а хтось, що люди стали іншими, але факт залишається фактом - ми не знаємо людей, які нас оточують!

Ми живемо у власному закрито-

му світі, в який допускаються лише одиниці. Я не погоджуюсь із таким станом речей, на мою думку, ми маємо знати про захоплення інших та підтримувати їх. Тому, щоб хоча б якось змінити ситуацію, розповісти про талановитих людей, надати їм можливість заявити про себе, я, за підтримки викладачів, створюю нову рубрику "Розкажи, як?". У ній кожен бажаючий зможе розповісти про себе, навчити цікавим та пізнавальним речам, знайти однодумців та нових знайомих, а найголовніше - пізнати людину з нового несподіваного боку.

Героями колонки стануть не лише учні училища, а й усі працівники "ВМВПУ". Маю надію, що ця колонка буде цікавою для читачів і матиме їх підтримку. Із побажаннями та пропозиціями ви можете звертатися до мене, я із задоволенням вислухаю їх та докладу зусиль для їх реалізації.

Щоб надати впевненості в собі та показати, що в оприлюдненні своїх талантів немає нічого страшного, я розповім вам про своє захоплення. Нещодавно я почала займатися бісероплетінням, я не є майстром, але мені здається, що з кожною новою фігуркою у мене виходить все краще. Мені подобається плетіння бісером, я заспокоююсь, відволікаюсь від усіх проблем і просто гарно проводжу час. Для вас я підготувала невеличкий урок, як сплести зірку, можливо хтось зацікавиться і захоче спробувати себе у майстерності бісероплетіння.

Отже, почнемо!

Крок 1

Спершу набираємо 55 бісерин (у моєму випадку 9 синіх та 2 золотих). З'єднуємо їх у кільце.

Крок 2

Починаємо новий ряд із двох золотих бісерин і продовжуємо плетіння мозаїкою, пропускаючи середину кожної сторони.

Крок 3

Наступний ряд також починаємо із двох золотих бісерин, плетемо мозаїкою, але додаємо бісерину у середину кожної сторони. Стягуємо леску і виходить форма зірки.

Продовжуємо плести мозаїкою, чергуючи ряд без серединки та ряд з серединкою, так робимо ще чотири ряди.

Крок 4

Останній ряд плетемо звичайною мозаїкою і додаємо по одній золотій бісерині, щоб вийшли промінчики зірки.

Крок 5

Можна залишити у такому вигляді, або ж сплести ще одну таку ж форму та зшити їх між собою, тоді у вас вийде об'ємна зірка. Ось і все, бажаю успіху!

Мельничук Ірина, група № 40

СВЯТА ВЕСНЯНОГО ЦИКЛУ БЕРЕЗЕНЬ

Із березнем до нас приходять довгожданна весна-красна, оживає довколишній світ, все навколо починає оновлюватись, пробуджуватись, зеленіти і розквітати. Радіє природа - радіють люди. Недаремно колись у давнину наші пращури-слов'яни саме з першим весняним місяцем березнем пов'язували новолітвання. Чи не найпершими на життєдайний поклик теплих сонячних променів відгукуються наші білорікі красуні-берізки, які й дали у давні часи назву березню, або березію. Колись, у цей час, трударі-хлібороби проводили вирубку березових гаїв, звільняли ділянки для землеробства. Вирубані деревця спалювали й заготовляли попіл для гутників, які в спеціальних печах-гутах варили скло. Окремо заготовляли березову кору, з якої лісові чаклуни-дігтярі виробляли цілющі народні ліки і для людей і для тварин - чудодійний березовий дьоготь. Його також використовували для змащування возів, шкіряної упряжі, взуття. У березні заготовляли також і улюблений, традиційний напій - березовий сік.

З березою й березовим соком пов'язані й народні прикмети: багато соку в березі - на дощове літо, якщо береза раніше опушиться за клена чи вільхи - буде сухе літо, а пізніше - дощове. Допомагала береза хліборобам і з сівбою: розпускаються листочки - сій овес, якщо раніше розпускається вершина берези - сій хліб рано, якщо внизу - сій пізніше.

В березні слідкували й за іншими рослинами: почала цвісти ліщина - час виставляти вулики, з'явилися підсніжники - пора висівати овочі та квіти на розсаду. По первоцвіту передбачували погоду: якщо проліски чи підсніжники розкриті - буде гарна погода, а коли бутони закриті й пониклі - жди негоди. А ось кілька прикмет, пов'язаних із пташками: качки прилетіли вгодовані - весна буде зяжальною, рано прилетіли жайворонки - на теплу весну, якщо гуси летять високо - буде багато води, а якщо низько - мало, ворони купаються раною весною - до тепла, прилетіли журавлі - скоро лід зійде, з'явився в небі жайворонок - буде тепло, а зяблик - холодно. Пташки також віщували, яким буде літо на корми: якщо в гніздах менше яєць, ніж звичайно - чекай неврожаю.

На перший весняний місяць припадають народні й церковні празники, з якими пов'язані самобутні обряди, прикмети.

5 березня. Левка. (Святого Лева-єпископа Катанського)

Люди примічали: якщо в цей весняний день сніг розтаватиме і курка води біля порога нап'ється - чекай дружньої і теплої весни. За давнім повір'ям на Левка не дивилися в небо, щоб не побачити падаючої зірки - це була зловісна прикмета.

6 березня. Тимоша-весногрія, Хоми. (Преподобного Тимофія, Євстафія)

Цього дня весна приходила на поріг із сонечком і теплим вітерцем.

Говорили: "пришов Хома - зими вже нема", або "на Тимоша-весногрія і старцям надія".

9 березня. Обретіння, Івана Предтечі. (Обретіння голови Іоана Предтечі)

Примічали, що в цей день повертаються з вирію пташки і шукають собі місця для гнізд, а ще казали, що на Предтечу птахи повертаються до гнізд, діти до хліба, а чоловіки до жінок і до роботи. Люди спостерігали за перелітними птахами, які повертались у рідні краї, говорили так, що коли у цей день співатиме синичка - буде тепло, а якщо прилетіли граки й відразу займають свої гнізда - буде дружня весна.

14 березня. Явдохи-плющихи. (Мучениці Євдокії)

Із найдавніших часів і до XV століття в Україні-Русі Новий рік відзначали саме в цей день, на Явдохи. А потім це свято стало першим днем весни. Казали, що на Явдохи прокидається і починає підсвістувати байбак. Із цим святом пов'язували багато прикмет і завбачень про майбутній урожай і погоду.

Якщо на Явдохи гарний сонячний день, то буде врожай пшениці, конопель, льону, огірків, опеньків. Увесь день погожий - усе літо буде гарне, а якщо день похмурий, дощовий, то літо буде тепле й мокре, треба сіяти просо й гречку. Звідки вітер на Явдоху - звідти буде ціле літо, теплий вітер - на мокре, вітер з півночі - на холодне, із заходу - буде добре ловитися риба, зі сходу - плодитимуться бджоли, а з півдня - врожай на хліб. На Явдоху висівали капусту на розсаду, тоді вона не боятиметься морозів.

18 березня. Конона. (Мученика Конона)

За переказами святий Конон править кінями колісниць, якою їздить по небу Ілля Громовержець, тому його вважали покровителем коней. Чоловіки на це свято збиралися в шинок випити за Конона і коней, щоб були здоровими і сильними, але намагалися не перебирати міри, бо вважалося, що необачних

обов'язково поносять коні. Жінки в цей день перебирали й передивлялись городне насіння. У цьому році на Конона - день весняного рівнодення.

22 березня. Сорок Святих. (Сорок Святих Мучеників Севастійських)

Колись вважалося, що саме з цього дня, коли сорока має покласти в гніздо сорок паличок і розпочиналася весна. До свята господині випікали з тіста печиво у вигляді "жайворонків" чи "голубців" і посиляли з ними дітей на вулицю "закликати весну", або "закликати пташок з вирію", щоб скоріше прилітали й приносили на своїх крилах весну. Символічним був дуже давній обряд "топтати ряст", тобто первоцвіт. Виходили навіть дуже старі й немічні дідусі й бабусі, які всю зиму просиділи на печі й притопуючи по

першій зелені, примовляли: "Топчу, топчу ряст, дай Боже і на той рік топтати". Є народні прикмети і до цього свята: якщо на Сорок Святих тепло, то сорок днів буде сонячно і тепло, а холодно - чекай сорока приморозків, коли ж хмарно і морозець, то скоро потепліє і можна сіяти.

30 березня. Теплого Олексія. (Святого Олексія)

У цей день, як правило, не працювали, лише пасічники обов'язково виставляли вулики "для обльоту" бджоли. З теплого Олексія починалася вже справжня весна.

На жаль, все більше й більше забуваються добрі старі обряди і звичаї, пов'язані з початком весни. Колись у цю пору вже закінчувались "хатні" розваги молоді - вечорниці й досвітки, в березні відзначалися веснянки й га-ївки, яких зараз уже ніде не почуєш і не побачиш.

Матеріал підготувала майстер в/н Ластівка І.В.

Петренко Галина Петрівна;
Жиліна Людмила Володимирівна;
Тимощенко Євген Степанович;
Капітанчук Валентина Олександрівна;
Гавриш Наталя Леонідівна;
Веретянова Тетяна Олегівна;
Довгань Ірина Іванівна;
Молодова Наталя Анатоліївна;
Господарчук Віктор Миколайович;
Цимбалюк Діана Миколаївна;
Клівіденко Сергій Володимирович.

В цей дорогий для серця день
Бажаєм квітів і пісень.

Від друзів - щирих привітань,
Від зірок - здійснення бажань!
Від сонця - світла і тепла,
Щоб доля щедрою була!
Щоб не спинити ніколи пісень.
Нехай щастя
весь довгий вік!

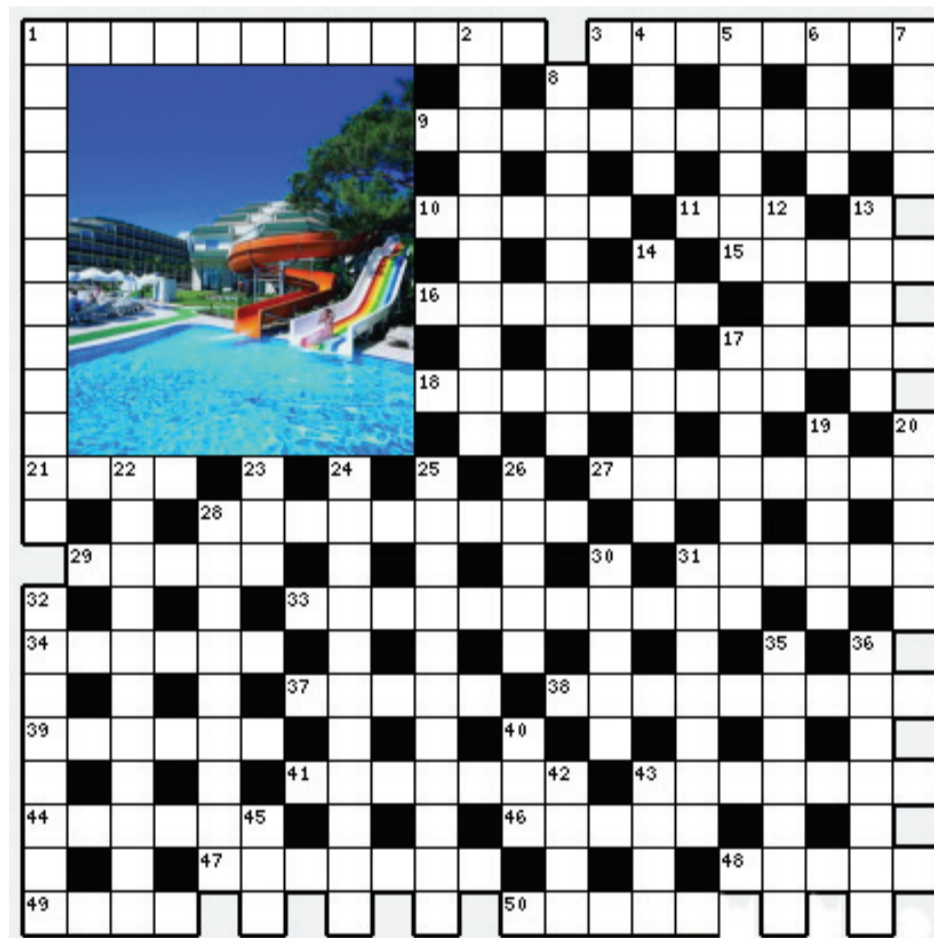
**У ЛЮТОМУ СВЯТКУЮТЬ СВІЙ ДЕНЬ
НАРОДЖЕННЯ:**

По горизонталі: 1. Рискована дамочка. 3. Из лингвистов будет. 9. Сочинитель экспромтов. 10. Дерево, из которого когда-то вырезали рукоятки для мечей и зубцы мельничных колес. 11. Китайцы полагают, что "драка для дураков, для умных-победа, а для мудрых -..." 15. Дюже беспардонный. 16. Провинциальный детектив "... и белый бульдог" Бориса Акунина. 17. Марал как животное. 18. Жительницы страны в Южной Америке, где есть тюрьмы, на территории которых уютно расположились магазины, рестораны и даже казино. 21. "Всякая тушеная всячина". 27. Атракционы пополам с бассейнами. 28. "Верная дочь Отечества". 29. "Монетный анфас". 31. Послабление в цене. 33. Дороговизна, но иначе. 34. Итальянец - трехтысячелетней давности. 37. Чирканье ногтем по натянутой шелковой ленте имитирует "... пули" при озвучке фильма. 38. "Домашние деликатесы". 39. Нарочно не придумаешь. 41. Цветок, названный в честь английского короля. 43. Город, где умер в изгнании великий поэт Данте. 44. Кто из английских премьер-министров однажды назвал Советский Союз "Верхней Вольтой с ракетами"? 46. Волго-Донской ... открыли в 1952 году. 47. "Сахар в кубе". 48. Мгновенный страх. 49. Минная ловушка. 50. Решительное "нет!"

По вертикалі: 1. КГБ с филологической точки зрения. 2. Штаны и куртка воедино. 4. Начальник древнегреческого Олимпа. 5. Белок в основе творога. 6. В чем измеряют мощность лампочки. 7. Каприз, переполненный сумасбродством. 8. Заморское орошение. 12. Автомобильный марафон. 13. Эйфелева парижанка. 14. "Расстегай" мужских штанов. 17. "Зверская расцветка". 19. Индийская руководительница, не побоявшаяся провести повальную стерилизацию мужчин и женщин - в целях снижения рождаемости в своей перенаселенной стране. 20. Назначенное жалование. 22. Мадам, приставленная к барчукам. 23. Сколько останется, если сутки поделить на две дюжины. 24. "... в семействе". 25. "Отделение полиции" во Франции. 26. "Полотно" в кинозале. 28. Вторая степень священства у христиан, чьи представители "заимствуют свои полномочия от епископа". 30. "Коленца под горилку". 31. Позорящий конфуз. 32. Летательный аппарат, строительством которого прославился на весь мир французский воздухоплаватель Эжен Годар. 35. Мишель де Монтень как философский прозаик. 36. Окантовка для паркета. 40. Нервное подмигивание. 42. "Хрустящая корочка" снега. 43. Сверхнациональность. 45. Задор "на пике".

КРОСВОРА

Как чувствуют себя люди на работе...

Люди старше 30 лет:

Люди моложе 30 лет:

По крайней мере, в среду мы понимаем друг друга!

(Решения кросворду попереднього номеру)

ЗА ГОРИЗОНТАЛЮ: 7. Довільне. 8. Павличко. 9. «Кобра». 10. Полуботок. 14. Кастро. 17. Шишков. 18. Маланка. 20. Клязьма. 23. Тіціан. 27. Садовська. 29. Ешпай. 30. Косач. 31. Дисонанс. 32. Кленович.

ЗА ВЕРТИКАЛЮ: 1. Борислав. 2. «Місто». 3. Аналой. 4. Наумов. 5. Вирок. 6. Скорпіон. 11. Баца. 12. Архіпелаг. 13. Китайка. 15. Марсель. 16. Скотома. 19. Мірошник. 21. Зсув. 22. Стефанік. 24. «Калина». 25. Акмола. 26. Ранок. 28. «Собор».

ГРАФІК РОБОТИ INTERNET-ЛАБОРАТОРІЇ

для учнів в неурочний час
(15⁰⁰ - 19⁰⁰):

понеділок
217, 218

вівторок
224

середа
217, 228

четвер
224, 228

п'ятниця
220, 219

Абітурієнт - 2011

Зроби свій вибір

Наша мета – налагодження зв'язків між учнями училища і школярами міста Вінниці та області, інформування населення про навчальний заклад, про відпочинок та дозвілля учнів нашого училища. А також редакційний колектив робить все для того, щоб сприяти становленню громадської позиції молоді, розвиваючи творчі здібності кожного. Афанасій Фет написав: «Учись у них – у дуба, у берези...». Так, людям сьогодні, як і тисячі років тому, є чому повчитися у природи. У природі виживає найсильніший. У нашому житті досягає успіху той, хто постійно самовдосконалюється та

невпинно йде до своєї мети. У природі кожна тварина турбується про своє виживання. Наші сучасники роблять все, аби жити добре, жити гідно, так, щоб діти пишалися своїми батьками. Майже всі розуміють, що жити, цінуючи те, що маєш, та прагнути досягти більшого – це і є проста життєва мудрість, продиктована самою природою людини.

Тож вам, шановні учні, школярі, бажаємо понад усе цінувати свої таланти, шукати можливості для їх реалізації та використовувати ці шанси на всі 100 %. Зробіть правильний вибір. Будьте мудрими. Хай Вам щастить!

*Від редактора
"Молодіжного вісника"*

Лауреати виставки «Сучасна освіта в Україні»

**Вінницьке міжрегіональне
вище професійне училище
запрошує на навчання**

2002 рік – бронзова медаль у номінації «Інноваційні технології у навчанні».

2003 рік – бронзова медаль у номінації «Комп'ютеризація та інформатизація навчального процесу».

2005 рік – бронзова медаль у номінації «Упровадження профільного навчання в загальноосвітній школі».

2006 рік – срібна медаль у номінації «Комп'ютеризація та інформатизація навчання у загальноосвітній школі та профтехучилищі».

2007 рік – ДПТНЗ «ВМВПУ» увійшло до 100 найкращих ПТНЗ України.

2009 рік – срібна медаль у конкурсі інноваційних розробок.

2010 рік – золота медаль у конкурсі інноваційних розробок.

2010 рік – золота медаль у конкурсі інноваційних розробок; Почесне звання "Лауреат конкурсу" та золота медаль у номінації "Інновації у співпраці підприємств з навчальними закладами" виставки "Інноватика в освіті України".

НА БАЗІ 9 КЛАСІВ

Термін навчання - 2 роки 10 місяців

Юнаки та дівчата

1. "Кухар. Кондитер".
2. "Агент з постачання. Продавець продовольчих товарів".
3. "Оператор комп'ютерного набору. Обліковець".
4. "Оператор комп'ютерного набору. Оператор комп'ютерної верстки".

Юнаки

5. "Оператор комп'ютерного набору. Електромеханік з ремонту та обслуговування лічильно-обчислювальних машин".

6. "Кабельник-спаювальник. Електромонтер лінійних споруд електрозв'язку та проводового мовлення".

7. "Оператор комп'ютерного набору. Електромеханік з ремонту та обслуговування лічильно-обчислювальних машин. Кабельник-спаювальник".

8. "Монтажник інформаційно-комунікаційного устаткування".

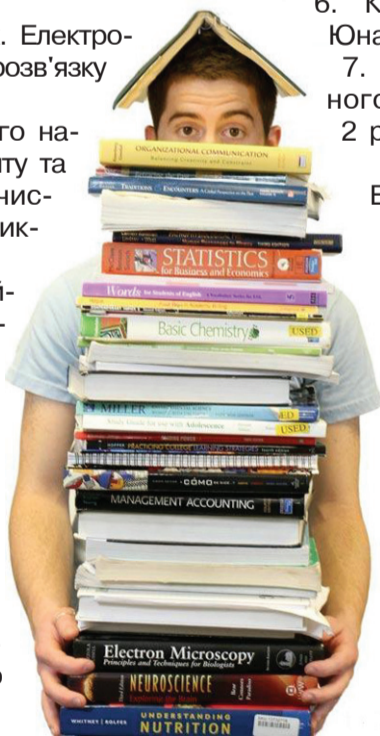
Дівчата

10. "Оператор телекомунікаційних послуг".

11. "Оператор комп'ютерного набору. Оператор поштового зв'язку".

12. "Секретар. Оператор комп'ютерного набору".

13. "Оператор електрозв'язку. Оператор поштового зв'язку".

НА БАЗІ 11 КЛАСІВ

Термін навчання - 10 місяців

Дівчата

1. "Секретар. "Оператор комп'ютерного набору".

2. "Оператор телекомунікаційних послуг". (Термін навчання - 2 роки)

Юнаки та дівчата

3. "Оператор комп'ютерного набору. Оператор комп'ютерної верстки".

4. "Оператор комп'ютерного набору. Обліковець". (Термін навчання - 1,5 роки)

5. "Агент з постачання".

6. "Кухар. Кондитер".

Юнаки

7. "Монтажник інформаційно-комунікаційного устаткування". (Термін навчання - 2 роки)

8. "Оператор комп'ютерного набору. Електромеханік з ремонту та обслуговування лічильно-обчислювальних машин. Кабельник-спаювальник". (Термін навчання - 2 роки)

9. "Оператор комп'ютерного набору. Електромеханік з ремонту та обслуговування лічильно-обчислювальних машин". (Термін навчання - 1,5 роки)

НА ІІІ СТУПІНЬ НАВЧАННЯ

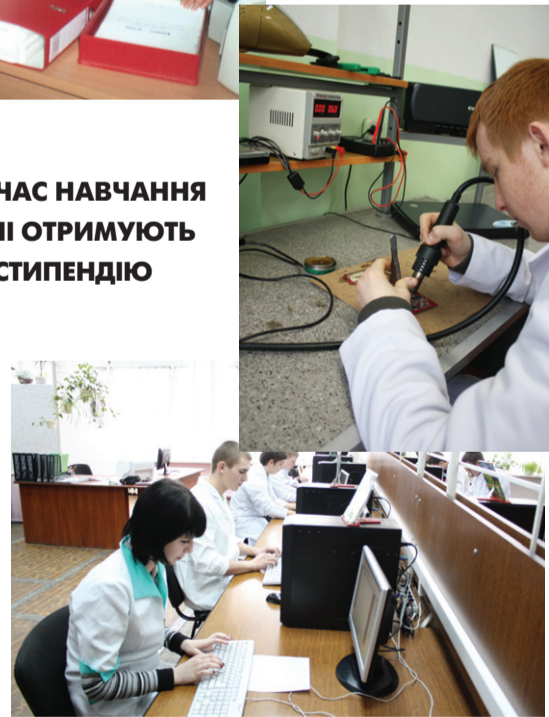
Спеціальність "Комерційна діяльність" на базі робітничої професії «Агент з постачання», з отриманням диплома молодшого спеціаліста

Юнаки та дівчата

Термін навчання 1 рік 5 місяців

**ПІД ЧАС НАВЧАННЯ
УЧНІ ОТРИМУЮТЬ
СТИПЕНДІЮ**

Свідоцтво
про реєстрацію
Серія ВЦ
№ 696-54-Р
Редакція:
(0432) 27-45-64

Назва видання:
Молодіжний Вісник
Відділ розповсюдження:
(0432) 27-45-64
Тираж: 1000 шт.
Рекомендована ціна:
договірна
Видавець та засновник:
"ВМВПУ"

Редакційна колегія "ВМВПУ"
Редактор: Тютюнник М.М.
Літ. редактор: Ластівка І.В., Цимбалюк Д.М., Драчук Н.В., члени учнівського самоврядування
Комп'ютерна верстка:
Олексієнко Г.П.
Адреса редакції та видавця:
м. Вінниця,
вул.Червоноармійська,5

- Статті публікуються в порядку обговорення.
- Автори надрукованих матеріалів відповідають за добір і точність наведених фактів і даних, інших відомостей.
- Редакція залишає за собою право редагувати та скорочувати текст. Рукописи не рецензуються і не повертаються.
- Думки авторів публікацій не завжди збігаються з точкою зору редакції

Віддруковано
в друкарні ТОВ "Прес
Корпорейшн Лімітед",
м.Вінниця, вул.Чехова,
12а. Телефон:
(0432) 55-63-97, 63-
50-55
Тираж 1000 прим.
З а м о в л е н н я
№ 11 09 01